

COLABORARE FRUCTUOASĂ BENEFICIAR- CONSTRUCTOR

Tarna o simțim din ce în ce mai aproape. Pe șantiere acest lucru își are semnificația lui, cu implicații nemiloșite asupra activității constructorilor. Vine sezonul în care dacă nu sînt pregătite toate condițiile ca cea mai mare parte a lucrărilor să fie continuate în spații închise, încălzite, ritmul de lucru este expus unor dese oscilații. Intrarea în țară delimitată în contururi precise un prim-bilanț hotărîtor înaintea celui de la sfîrșit de an. Fapt pentru care la unele șantieri în aceste zile domnește calmul — acolo unde fronturile de lucru sînt pregătite — la altele acum, în apropierea ultimului ceas, profitînd de vremea încă frumoasă se fac eforturi de a recupera întârzierile. Insoțit de carnetul de însemnări, pornim pe cîteva șantieri unde se înalță noi obiective industriale.

Prima oprire — Buzău, Șantierul fabricii de electrozi. Beneficiar de investiții: Uzina de sîrmă și produse de sîrmă. Constructorii: Trusul I București — antreprenor general, Trusul II instalații și întreprinderea 8 Izolații — antreprenori secundari. Din luna martie, a început aici pe o suprafață de 11.000 m² edificarea fabricii prevăzută pentru etapa a II-a de dezvoltare a uzinei, fabrică ce are menirea de a asigura necesarul de electrozi pentru sudură.

În biroul directorului uzinei, Ing. Sandu Eugen — șeful fabricii, în calitate de beneficiar, ne dă relații în legătură cu mersul lucrărilor.

— O situație întocmită pe data de 3 noiembrie arată că planul anual la construcții montaj a fost depășit cu 500.000 lei. Constructorii lucrează deja în avans față de plan, precizându-se că pînă la 31 decembrie s-a executat lucrări a căror valoare se ridică la suma de 3.000.000 lei. Astfel, chiar din acest an se va realiza 25 la sută din planul anului '68.

Care este modalitatea în care beneficiarul și-a pus semnătura la obținerea situației pozitive semnalate? Un prim-răspuns — experiența construirii uzinei. Aceasta a ușurat foarte mult stabilirea unor relații beneficiar-constructor adecvate. Cînd constructorul avea nevoie de sprijin i s-a venit în întîmpinare. Pe de altă parte, diriginții de șantier nu fac numai oficiul de control al executării, ei participă nemijlocit la construcția propriuzisă și în consecință, calitatea, ritmul de lucru sînt continuu îmbunătățite.

— În viitoarele luni? — Stadiul actual de construcție al fabricii ne permite să credem că pînă la 31 ianuarie se va termina montajul. Vom începe probele tehnologice ca în final, la începutul lui aprilie să "semnăm" actul de naștere al primului electrod din producție (care în prima etapă va atinge cifra de 16.000 tone anual, n.n.) și prin urmare, punerea în funcțiune a fabricii cu

GH. GHIDEIGAN

(Continuare în pag. 5 V-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5750

6 PAGINI — 25 BANI

JOI 16 NOIEMBRIE 1967

După brumela reci stuful și-a pierdut frunzele și s-a uscat. A început marea campanie a recoltării lui.
Foto: O. PLECAN

PRACTICA ÎN PRODUCȚIE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL

Potrivit legislației actuale, practica elevilor din învățămîntul profesional se desfășoară în anul I în cadrul atelierului-scoală, iar în anii II și III în întreprindere. Dacă în legătură cu organizarea practicii în atelierul-scoală prevederile sînt conturate, în sensul că aceasta intră în mod direct în atribuțiile școlii, în ceea ce privește practica în întreprindere sînt unele neclarități. Astfel, în HCM 1434/1956 se arată că „instruirea practică a tinerilor din învățămîntul profesional precum și a elevilor școlilor tehnice și tehnice de mașini, se va organiza și desfășura în întreprinderile, șantierelor și cooperativelor agricole care oferă cele mai bune condiții de muncă și instruire”, ceea ce constituie o indicație generală, neprecizînd responsabilitățile concrete ce revin unităților economice.

Aceasta a dus, în multe cazuri, la unele neajunsuri ce s-au reflectat negativ în modul de folosire a perioadei de practică diminuîndu-se eficacitatea ei. De aceea, propunem ca elevii anilor I și II să efectueze instruirea practică în cadrul atelierelor școlii. În întreprindere să facă instruirea practică numai elevii din anul III. Aceasta ar crea posibilitatea ca numărul de elevi practicanți din întreprindere să

fie mai mic, asigurîndu-se tuturor locul de muncă și dîndu-le posibilitatea de a lucra efectiv la mașini. Organizarea în acest mod a instruirii practice ar duce în același timp la sporirea eficienței practice în atelierul școlii pentru elevii anilor I și II fapt, de altfel, recunoscut de majoritatea specialiștilor. Cunoștințele teoretice dobîndite în primul doi ani de școală se vor îmbina ast-

PUNCTE DE VEDERE

fel mai logic cu aplicațiile și deprinderile practice care spre deosebire de condițiile oricărei întreprinderi, se pot însuși în mod treptat în atelierul școlii. Aceasta impune însă dotarea atelierelor școlii cu numărul necesar de mașini și de un nivel tehnic corespunzător. În prezent, înzestrarea lor prezintă multe neajunsuri în sensul că, mașinile sînt insuficiente, au un grad ridicat de uzură fizică și morală. De pildă, în anul trecut în atelierul grupului școlar al Uzinelor „23

August” București, deși pentru cei 180 elevi strungari din anul I normativul prevedea un număr de 46 strunguri, erau numai 17 strunguri, din care 9 aveau o uzură fizică de 70-80%. Nu mai vorbim de faptul că aceste utilaje erau depășite de nivelul tehnicii actuale.

Se înțelege că în atelierelor școlii unde există astfel de situații pregătirea elevilor în fapt amînată vînd-nevînd pentru viitoarele stagii de practică. Se împinge astfel însușirea unor noțiuni de bază ale profesiei spre perioadele viitoare de practică cu toate repercusiunile nefavorabile — profesionale, pedagogice, educative — pe care le generează o asemenea stare de lucruri. Iată de ce considerăm că pentru formarea unor muncitori bine pregătiti se impune dotarea tuturor atelierelor școlii cu utilajele necesare conform planului de învățămînt și a normativelor în vigoare. Trebuie, după părerea noastră, să se renunțe cu toată hotărîrea la practica de-a dreptul primitivă existentă în momentul de față, aceea de a dota ate-

DUMITRU CIURU
ILIE GAVRILA
asistenți universitari

(Continuare în pag. 5 V-a)

CITIȚI PAG. A 3-A

DOCUMENTELE PLENAREI C. C.
AL P. C. R. — ÎN DEZBATERE

MĂSURI DE LUMINOASĂ PERSPECTIVĂ PENTRU VIITORUL ȚĂRII

Satul a consacrat în ultimii ani multe profesii de intelectuali, în care, la loc de cinste, este medicul. Dacă despre necesitatea prezenței acestuia în viața satului există o convingere unanimă — de la înscrierea și pînă la terminarea facultății — relația concretă medic-sat sau, altfel spus, profesiune — loc de muncă, se mai află, în unele locuri, sub semnul incertitudinilor. Unii medici, dintr-un motiv sau altul, părăsesc locul de muncă. Satul, la rîndul lui, nu asigură în toate cazurile baza materială și climatul necesar exercitării acestei profesii. Sub acest imperativ, al fuzionării definitive a medicului cu satul, ne propunem o dezbaterie în coloanele ziarului nostru.

DE CE DEPINDE STABILITATEA MEDICULUI LA ȚARĂ?

CUM APAR ȘI, MAI ALES, DE CE APAR EVAZIO-
NIȘTI?

INTILNEȘTE MEDICUL LA SATE UN MEDIU AL
PROFESIUNII CORESPUNZĂTOR ASPIRAȚIILOR SALE
PROFESIONALE?

A m ales — pentru raful anchetă — regiunea București, regiunea cu cea mai numeroasă populație din țară (dispersată în multe comune și sate), a doua ca suprafață. Am investigat, în primul rînd, condițiile de muncă, dotarea unităților cu cele necesare, posibilitatea medicului de a se aproviziona cu material științific-informativ, cu mijloace de deplasare în satele aparținătoare cir-

cumscripției — considerîndu-le ca punctul de la care trebuie pornit în această dezbaterie. Ce-am constatat? Baza materială, cel puțin în regiunea București, sugerează — prin consultarea statisticilor — o îmbunătățire rapidă a acestui domeniu. Numai 19,7 la sută din dispensare au localuri construite în acest scop. 111 dispensare (Modelu, Dichiseni, Vlad-Tepeș, Poiana, Slobozia, Moara, Clocănești,

Oinao etc.) nu oferă condiții minime pentru o funcționalitate corectă. Edificatoarele pentru o anume opțiune este situația din comuna Clocănești din raionul Slobozia. Aici, în perimetrul centrului s-a construit o frumoasă școală, un impunător cîmin cultural, două apartamente pentru inginerii agronomi și tot aici se află două camere (total nefîrjite, în care plouă) ce găzduiesc circumscripția sanitară. Și în alte comune ambiiții locale decid construcții imense pentru cîmine culturale, clădiri ce înghit ani în șir contribuția voluntară și a celeiași ambiiții creează o falsă disproporție între asistența

sanitară și celelalte activități sociale.

Așa se explică că în unele comune electificate cu mulți ani în urmă, circumscripția sanitară este ținută și astăzi departe de lumină. Astfel, la Clocănești, Poiana, Crăveștea, raionul Răcari, iluminatul este asigurat cu lîmpi de gaz, iar sterilizarea instrumentelor se face rudimentar, („de 7-8 ani nu s-au mai putut cumpăra pentru circumscripții butelii de aragaz”). Dispensarul și casa de nașteri din comuna Treșteni, situate la 10-12 km de sediul Sfatului popular nu au telefon. De altfel, din 19 circumscripții ale raionului Răcari, 8 nu au telefon,

în raionul Călărași trei, în raionul Titu cinci, în Slobozia cinci etc. Pare de neînțeles: putem să dotăm dispensarele cu auto-sanitare dar nu se poate instala un post telefonic la o unitate de strictă urgență cum este casa de nașteri? ...

Medicul de circumscripție are de îndeplinit un complex de sarcini în rîndul cărora predomină, paradoxal — cele cu caracter administrativ. „Regulamentul provizoriu de organizare și funcționare a circumscripției medic-sanitare rurale” în curs de definitivare — are aproape 100 de pagini. Cineva sugera reformularea obliga-

țiilor, restrîngerea textului, pentru a nu descumpăni. Noi am spune reconsiderarea lor. Oare care mai este rațiunea de a fi a inspectoratelor sanitare dacă de problemele de igienă comunală, igienă alimentară, igienă a muncii, de sarcinile sanitaro-antiepide-mice răspunde tot medicul din circumscripție?

„Sîntem organ de îndrumare și control” — spun inspectoratele. Un organ care în raionul Titu are 48 de salariați, la Răcari 37, la Călărași 48 ș.a.m.d.

Imaginați-vă o piramidă cu vîrf în jos. Baza piramidei, direcțiile generale din Minister, fiecare cu problemele ei,

fiecare cu situațiile ei, cu raportările ei. Virful piramidei — circumscripția sanitară spre care se scurge și care înfăptuiește toată politica sanitară. (Nu există nici un fel de corolare a acestora, deoarece în minister nu este creată o direcție specială care să răspundă, să îndrumeze activitatea celor 3.943 circumscripții sanitare).

Medicul de circumscripție ora obligat să întocmească 87 de evidențe și rapoartări, acum după ultimele precizări ale furnizorilor de resort din

VIVORICA DIACONESCU
(Continuare în pag. 5 V-a)

— CÎT RĂMÎI ÎN SAT, DOCTORE ? — D E P I N D E !

CONECTE, INDIVIDUALE. Așa sînt evidențiate, totodată lipsurile comune pregătirii profesionale a multor absolvenți. Analizarea lor — în cadrul cadrelor de specialitate vizează măsuri organizatorice și de conținut prin care pot fi aduse perfecționări predării unor obiecte de învățămînt, practicii pedagogice. La Institutul pedagogic de 3 ani din Bacău funcționează de mai multă vreme „cabinetul absolventului”, a cărui activitate circumscrie interesante acțiuni de îndrumare — directă sau prin corespondență — metodică și didactică, anchete printre absolvenți, întîlniri periodice ale acestora cu cadrele didactice și studenții fiecărei facultăți. Deoarece această modalitate complexă de legătură cu tinerii absolvenți este desigur mult mai eficientă, ar fi salutară organizarea unor „cabinete” în toate facultățile universităților și institutelor pedagogice. Prin ele, absolvenții pot beneficia — încă de statul și experiența pedagogică a Institutelor. În același timp, materialul documentar ce s-ar obține din corespondența cu absolvenții și cei alături de care lucrează, în deplasările făcute periodic la școlile de către cadrele didactice universitare, cu ocazia întîlnirilor dintre foștii și actualii studenți, este o bogată sursă de învățămînt pentru corelarea cit mai apropiată a studiului în facultate cu cerințele practice profesiei, cu viața.

ION TRONAC

ÎN
PAG.

4

PAGINA
TINERILOR
I E T E

DESPRE
FEMINI-
TATE

Urcuș spre cel mai înalt punct al șantierului. (Echipa de dulgheri condusă de Vișan Constantin, lotul II, Șantier 4, din zona petrochimică din orașul Pitești).

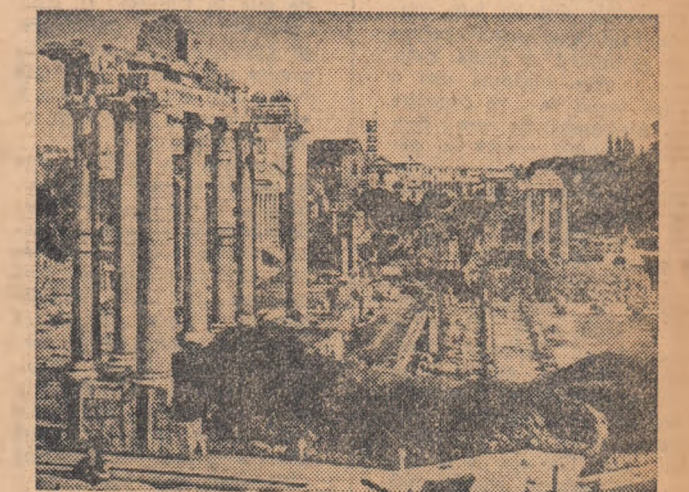
Foto: G. CONSTANTIN

NOTE DE DRUM

LA ROMA, CIND SE LASĂ SEARA

Fănuș Neagu

Roma — și o toamnă, seară, sirocco-ul, ridicat de pe fîrful de nord al Africii, scutură pînă rotunzi de pe înălțimea Palatinului. Ca o jertfă tirzie, adusă atîtor împărății cărora Roma le-a făcut și desăcut norocul, lîngă Terme de Caracalla s-au aprins ruguri — frunze și crengi rășinoase, și fumul se înalță în suferințe prelungi, ca odinioară de pe altarele închinatelor zellor. Dulce minune, închinată în piatră povești

sîngerose. Coloseul suie spre cerul italic — vara de un albastru fără asemuire, iar acum un cîmp cu împănienjiri albe — pereți rotunzi între care, după două mii de ani, urechea noastră ascultă încă rugăciunile creștinilor aruncați fiarelor, trupurile gladiatorilor căzînd străpuns de pumnal și strigătul multimi, saluîndu-l pe împărat: Augusto felicitat, pe Claudiu cel șchioș, încestuos și pătimăș al jocului cu zarurile,

cum ni-l descrie Seneca — susținătorul și sfetnicul lui Nero, cel îndrăgostit de poezie, — pe Tiberiu sau pe Caligula. Aur, singe, și din nou aur și singe — în asta stă marea Romei de demult, triumful și apoi decăderea ei. Umbre mari se zbat peste Capitoliul, și din dedesubturile Istoriei, în Cetatea eternă, cînd se lasă noaptea, trec însemnătate în purpură,

(Continuare în pag. 6 VI-a)

PLĂCUTA ANTICAMERĂ

Mi s-a întâmplat să demut să „fac” o anticameră care cum se spune, mi-a căzut în inimă ca un leac necunoscut, neașteptat și neapăsător. Eram în regiunea X (nu sînt adevăratul preceptului no-mina odiosa, dar, de data aceasta, faptele vor explica de la sine necesitatea incognitului) și aveam nevoie urgentă de o declarație, de niste relații, pe care urma să le obțin de la cineva. Într-un post de răspundere al unei instituții regionale (nu în-sinuam că acțiunea se petrece neapărat la o regiune U.T.C.) în postul cel mai de seamă, fusese trimis un bărbat tânăr să rezolve o suită întreagă de probleme rămase în urmă. Din prima zi, fără să mai aștepte să sosescă mașina de la gară, veni pe jos la birou, în pas sportiv, direct de la casa de oaspeți. O găsi pe secretară cu o mîna învîrînd în ibrucul de cafea, iar cu dreapta țînd la ureche receptorul. Vorbea cu o colegă cine știe de pe unde des-pere felul în care pregătise li-povenii zacusca. Noul șef aprecie-rețeta culinară, iar secretara după ce se lumina cine-și stă în față, de-veni ludică și bișugiu o scuză. Se-ream pe un fotoliu și tocmăi voiam să țînesc dezinvolt, ca ziarștii din anumite filme și pișe, cînd șeful îi făcu secreta-

rei un semn și o invită în cabi-net. În baza experienței m-am așezat iarăși. Prin ușa capitonată, care rămăsese întredeschisă, am auzit întîmplător vocea lui care dicta o stenogramă. Nu după mult timp, secretara ieși cu o în-fățișare foarte concentrată. Cu o listă destul de lungă în față, după ce-mi aruncă o șoaptă complice („Astăzi nici o speranță!”), ridi-că iar receptorul telefonului „extern” și formidă 09 făcu o mulțime de comenzi. De cum primea legătura, începea să dic-tioneze o convocare: „Vă aduce la cunoștință că mine dimineața la prima oră, tovarășul M. (pronun-ța numele cu o anumită intona-ție, insinuativă, cum numai se-cretarele realizează, să știe cei din raioane că n-a fost un simplu zvon cu schimbarea conducerii) vă așteaptă cu situația (aici se re-voia pe cunoștința micilor variații) la zi! Poftiți? Nici un fel de amănunte. Da, la prima oră!”

Nu știu ce fel de simț — și al-tele! — îmi spunea că la mil-loc „ce ceva”. Am renunțat să o-mai sîc pe biata femeie și am plecat. Îmi spuneam că se va în-țipla ceva foarte important. Să chemi oameni din raioane (toate) la prima oră, de pe o zi pe alta! Erau distanțe considerabile. Dru-mul cel mai scurt pînă la cen-trul de regiune era de 50 de kilo-metri. Ba unul dintre tovarășii, cel care urma să se prezinte cu situația construcției unui pod, trebuia, din pricina că lucrările la pod întîrziar, după cîte știam, să facă, pe deasupra și un ocol de cel puțin 120 de km. Și asta noaptea, pe drumuri nu tocmăi de categoria I!

Cu toate acestea, încă nu se ridicase albastrărea dimineții și zorii zilei triumfau asupra orasu-lui X, că în anticamera Noul unde m-am prezentat și eu nu-mai ochi și urechi — se și adu-năseră o duzină de bărbați ro-buști, sănătoși, proaspăt răi, cu obraji înși roșii din pricina „perdăfului” lamei și foarte cu-rînd palizi, ca prin minune, mi-am zis că poate din pricina „perdăfului” la care, eventual se așteptau. Stăteau pe scaunele ta-pisate, foarte calmi, cu genunchii alipși, schimbînd înău cuvinte în doi peri, crezînd că secretara nu

pricepe nimic. Această tot în-tra și ieșea din cabinet, cu un aer misterios și uneori introdu-cea la șef persoane a căror intrare în anticameră nici nu se fă-cuse simțită. Cum nici de mine nu se sînchisea nimeni.

Încordarea creștea și atînesea punctul maxim cînd ușa cabine-tului se deschise și „cel nou” își făcu apariția. Văzură că era foarte tânăr și foarte elegant în costumul său cenușiu. După ce schimbă două vorbe neînțelese cu secretara, spuse ca pentru sine, aruncînd o privire „comu-nă”, roțiță fugitivă peste fețele tuturor: „Da, da, imediat!” Și ieși din anticameră cu pas sportiv.

Cei care veniseră „la prima oră” (cu mapele pline de acte, situații și rapoarte) așteptară astfel — răbdători, aprinzîndu-și țigări, discutînd despre recolta, fotbal și timpul probabil, totînd cu diplomație, poate, poate va afla vreunul felul acestei neobișnuite și neașteptate convocări

mașină, unul dintre bărbați rup-se tăcerea, exprîmînd dorința tu-turor :

— Tovarășii Ră, n-ai vrea să-ți anunți pe tovarășul M. (se-mn discret cu capul spre ușa cabi-netului) că așteptăm aici de șapte-opt ceasuri?

Secretara îi privi mirată, apoi, cu un surîs plin de îngerească nevinovăție, spuse din vîrfurile buzelor :

— Tovarășul nu este aici. A spus că dacă nu sosesse pînă la ora 19.30 să reveniți mine di-mineața, la prima oră!

Și reînțepu făcîndu-l mașină. Pe-te o duzină de brațe se ridi-că în cunoscutul șef caracteris-tic și tot atîtea ceasornice de mare precizie arătară, toate ca un-un, ora 19 și 47 de minute. Ieșiră în tăcere și se îndreptară spre casa de oaspeți. Să văd și eu ce e pe acolo mi-am zis. Cu stupoare am constatat că Noul jucat biliard cu un scriitor local. Îi salută dezinvolt și îi in-vită la cîte o partidă, pe care ei, fireci, o refuzară din cauza ob-șeliei.

A doua zi, la prima oră, ne

afiam iarăși în anticameră. Din nou intrară în cabinet tot felul de figuri necunoscute, chiar scriitorul care mînuia tacul mai dezinvolt decît condetul. Scena din ziua precedentă se repetă întocmai, atîta doar că după-a-miază nu mai fură convocați — ci li se solicită politicos și sur-zător prezența pentru a doua zi. De data asta la ora 10. Situația dura astfel mai bine de o săp-tămînă. Iată însă că într-o bună-zi, la prima oră, ușa cabi-netului se deschise larg și tot pășiră înăuntru. Am urmat în-treg grupul, risînd și fîu învitat politicos afară. Dar am avut no-roc. Șeful cel nu surse candic și întrebă :

— Așadar, tovarășii, ce avem pe ordinea de zi?

— Cîțiva se priviră pe furis, nedumeriți. Alții voriră să-și aprin-dă țigări, dar le zdobriră în aceeași clipă în scrumieră, ner-voși. Înțeleseseră prea bine. Ba, chiar de cîteva zile. Și, dintre aceștia, se ridică cineva :

— Cred că primul punct de pe ordinea de zi s-a consumat. În cele 12 zile de anticameră am

înțele ce înseamnă să lași ome-nii să aștepte pe la uși, sub pretexte nefondate...

...Poate că faptele nu s-au pe-trecut „chiar” astfel. Adevărul este însă că pentru o problemă care ar putea fi rezolvată în două-trei minute ne pierdem un-ori timpul, nervii, entuziasmul în ore și chiar zile de așteptare. Cunoscut un tînr care, exasperat de la comitetul orășeneș nu l-a făcut confirmarea nici după două luni de zile n-a adresat direct C.C. al U.T.C. Sau un frez din Brașov care a fost ne-voit să piardă trei zile de lucru, absentînd, din pricina că nu reușea să obțină niște aprobări pentru a-și putea cumpăra un te-levizor în rate (pînă la urmă l-a cumpărat cu bani „gheață”). Este, cred, o problemă care afe-ctează nu numai timpul sollicitan-tului, dar frizează o anumită atit-udine față de om, pe care am dori-o cît mai urgent eradicată. Dacă inscripția pe care o găsim în diferite birouri: Cele mai plă-cute vizite sînt cele scurte — se este (tuturor simpatică) — ar tre-bui născocită una ad-hoc și pentru anticameră. Concurșul pentru această formulă „magică” poate fi instituit în toate între-prinderile și instituțiile.

Pavel Aloanel

UN NOU MIJLOC DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA CANCERULUI

Imunoterapia! Sub acest nume este cunoscută una din metodele cele mai eficiente de combatere a bolilor. Ea se bazează pe acțiunea celulelor producătoare de anticorpi încucite bolnavului. Cele mai noi rezultate în acest domeniu arată că, în cazul transfuziei de globule albe — componente importante ale singelui — acestea au, datorită anticorpilor produși, o acțiune distructivă asupra elementelor canceroase din organism.

Imunoterapia cancerului vine astfel să se adauge celorlalte arme din arsenalul oamenilor în lă: chimioterapia, radioterapia, chimioterapia.

În cazul leucemiei — can-cerul singelui — aceste „celule medicament” sînt limfo-citele — o varietate deosebită a globulelor albe. Efectul lor terapeutic a fost observat în numeroase experiențe pe animale și oameni. „Dînd” bolnavului de leucemie un număr mare de limfocite îl putem salva din ghiarele morții...

Din păcate, limfocitele se găsesc numai în număr de circa 2000 într-un milimetru cub de sînge. Pentru o terapeu-tică eficientă sînt necesare aproape 100 de miliarde de celule. Separarea unei asemenea număr de celule din sînge era pînă acum o chestiune foarte dificilă. Pentru o singură transfuzie era astfel necesară prelucrarea singelui de la peste 60 de dona-tori.

Recent însă, la Institutul de Cancerologie și Imuno-genetică din Villejuif (Fran-ța), a fost construit un apar-at care permite separarea continuă de globule albe din sîngele unui singur donator. În timpul operației, care durează mai multe ore, sîngele donatorului trece printr-un separator selectiv. Separatorul reține dintre globulele albe limfocitele, în timp ce restul fracțiunilor sanguine — globulele roșii și plasma — sînt „restituite” donatorului. Organismul acestuia refacă imediat celu-le pierdute, astfel că o nouă separare este posibilă.

PETRE JUNIE

CRONICA TEATRALĂ

Că „luna e albastră” — e marea și brusca descoperire a teatrelor. Ea face pe toată lumea fericită directori, admin-istratori, planificatori, pu-blic, unora chiar și pe actori, fără a mai ne îndoi de regi-zorii tineri par gata să-și o-transforme în manifest. Con-vinse că luna e semnul cu care vor învinge, teatrele au plecat cu ea în frunte în adevărate pelerinaje prin țară. S-a lansat o deviză: nici un oraș, nici un sat, nici o comună fără „Luna”. Nu știu însă cum își vor planifi-ca teatrele teritoriale de ocu-pație destinate misiunii „Lu-nii”. Se va forma o comisie serioasă cu un președinte gro-ave să delimiteze exact zone-le de influență, actorii și regi-zorii vor primi sarcina de a propaga „Luna” pe scenele amatorilor. Poate se va orga-niza un ordin al „Lunii” ocînd ca maeștri pe primii inițiatori în acest cult. Ei vor institui și un festival destinat capodoperei. Și așa, cine știe unde vom sfîrși, cîci dra-gostea adevărată n-are li-mite.

Lucian Pintilie vorbea fru-mos într-un interviu recent publicat în Amfiteatru des-pre „critica de grup”, o cri-tică a cărui principală desti-nație este aceea de a susține și a impune un anume mod de a face teatru. Ideea este foarte bună, căci critica de teatru nu se poate confunda cu aceea literară, ea nejusti-ficîndu-se decît prin eficiența practică imediată. Spectacole-le dispar și această dispariție transformă cronică într-un document contestabil și inter-essant doar pentru istorici. Pentru a obține prestigiul pe care îl are partizanul unor idei, singurul care face pos-sibilă impunerea acestora, cronicarul nu poate fi decît in-trinșigent. Pintilie cere însă

pentru necesitățile luptei evi-dențierea în special a valori-lor din montările în care cronicarului cred și oarecum evitarea vicliilor. În numele a ceea ce neacționează însă cred că este de neacționează în-de-rență față de cei care abdică de la niste idealuri de teatru, și aceea de-a distul de fra-ce. V. Moisescu, C. Todea și I. Helmer sînt cei care au lansat „Luna” cu o nelngă-

card. Deși cred că un ase-menea text nu se mai justifi-că pe scenă, cinematograful dispunînd de resurse mai largi pentru a-l reprezenta, el putea fi totuși montat, fără însă a se bucura de numele unor artiști care ar fi trebuit să susțină marea dramaturgie a acestui secol. Prefer severi-tatea lui Esrig unei aseme-nelărilor clemente.

Spectacolul bucureștean al

„CIND LUNA E ALBASTRĂ” — o misterioasă fascinație?

Desen de NEAGU RADULESCU

duiță lipsă de onestitate. Azi, cînd regișorii tineri au toate condițiile de a fi, cînd au la dispoziție toate scenele bucu-reștene, cînd pot lucra pentru un teatru adevărat ei se joacă cu această piesuță de bul-

lui Cornel Todea, pe deasupra, mai e și slab, interpretî, cu excepția Melaniei Cîrje, fiind greoi, fără vered și stră-lucire. Interpretării lui Ion Dichiseanu nu numai că-și lipsește nervul dar este și

abundent presărat cu accen-te vulgare. Ion Punea își ia rolul în serios, gravitatea se impunînd un ritm excesiv de lent. În filmele americane de același gen — Duminică la New York sau Cum să furi un milion — interpretî ecitau preferințele de caracterizări, ei se distrau stabilînd o con-spiratie tacită cu publicul.

Melania Cîrje bucureșteană de datele eroinei are o apari-rie plină de farmec, fiind o adevărată pată de lumină alături de partenerii săi care sînt cînd prea severi, cînd cu o veselie nestîncă. Decorul lui Mircea Măroșin de un excesiv intimism, strîdînd cen-lorat, accentuează ritmul lent al spectacolului prin concen-trarea lui pe orizontul fără elemente dinamice verticale.

Spectacolul ploieștean al lui Ivan Helmer este mai rafinat tocmăi prin această dis-tanță uxor ironică pe care o păstrează în permanență față de text. Actorii se amuză ju-cînd. Zephy Alșec este o prezență aleasă, sculptoarea cunoscută exact toate detaliile acestui stil de joc. Silvia Năstase jucînd în contra-amplou menține întreg umorul perso-nalului. În timp ce pentru Melania Cîrje Pety era o fetiță cu aer de femeie, pen-tru Silvia Năstase ea este o femeie tînră care se simte bine cînd mîimează copilăria. Valeriu Popescu după un in-cepăt cum rigid aduce o notă de distincție, prin a că-rui exagerare descoperă o sursă subtilă de comic. Decorul mai încheag al lui Helmut Sturmer contribuie și el la ritmul și acuratețea care nu trebuia semnat tocmăi de un student la regie.

Toate aceste spectacole care se vor vesela lașă gustul trist pe care îl inspiră re-nunțarea.

GEORGE BANU

UNIVERSUL LUI DA

În tensiunea unei culturi tinere, cum e cultura română, generațiile sînt un lant con-tinuu de venigi care se accep-tă, se înțeleg, se adoră. Emi-nescu nu-și îngăduia nici o clipă trufia de a se compara cu Alcazandri, de care-l des-părea numai esența lui geni-nială. Blaga nu a avut cinis-mul de a se raporta imediat și valoric la Eminescu, deși în privința sistemului filozofic inclus în lirica sa — cel mult ca o lehabdă putea fi considerat super-ior. Dimpotrivă. Blaga se închină lui Eminescu rîmî-nînd cu ochii ațîntiți spre el într-o copilărie fascinantă. Argezei — asemenea. Ion Barbu — cu atît mai mult. Etc. Etc. (Dar cei de la etc. nu pot rîsturna regula deși ei înșiși nu comit nici un gest de refuz).

Se răsucesc curenți euro-peni în cultura română și re-zultatele lor răspund la ape-lative românești. Poezia fran-zeză își fortază o dată în-trarea în cultura noastră prin Macedonski. Dar rezistența e atît de mare încît poetul poate fi considerat un iubitor al simbolismului francez nu-mai principal. Substanța lui urmează alt destin. Blocada simbolistă este dusă mai de-parte în Bacovia. Ca un turn

de cetate înconjurat de sim-boliști francezi, Bacovia moare de sete în Univers; și, cînd, „de-atîta ploie, / ploștii grei se prăbușesc”, în loc să se predea influențelor, el descrie stările sale lăuntrice, aflate și ele în blocada unui trup lo-cuit de capricii.

Rezistența la influențe este un orgoliu și un stigmat. Dar, orice ar fi, viclu sau șansă, ea dovedește tipul nostru de în-seriere printre cei ce ne pre-ced. Cei care se-au potrecut copilăria mai către Dumăre pot să-și aducă aminte că există un anumit fel de con-curență între țărani noștri. Adică dacă tu, Ion Ion, ob-servi că vecinul tău, Vasile Vasile, și-a făcut o prispă grozavă la casă, nu înseamnă că trebuie să-ți faci și tu o prispă grozavă la casă. Îți faci un pătul fastuos. Rîști o ghe-tărie. Îți colorezi o șarotă. Dar în nici un caz nu vrei să-l întreci pe Vasile, făcînd ace-lași lucru ca el, dar după el. E un orgoliu aici, deși numai intrarea simplă într-o concu-rență presupune o oarecare umilintă pînă ocînd de fapt că încerci altceva. Dar ce umilintă nobilă. O prispă vă-zută în lumina înbelșugată a altei culturi dezlanțuie în noi dorința nu numai de concu-rență ci și de imprevizibilită

Adrian Păunescu

invenție. Să ai pomi altoiți, să ai cei nărăvași, să ai gîrlicul becului adînc și uscat, să ai fîntînă generoasă la poartă! Iată cîte șanse îți stau la îndemînă pentru a deveni mai bun decît propretarul pripei. În acest fel cred că se explică impresiunea că, în loc de a avea un Faust românesc (o formă a lui Faust poate fi Mesterul Manole), noi preferăm să fim fiii unei fa-milii de alte mituri, Miorîța — Toma Alimoz.

Către ce năzuiește spațiul vieții literare de azi? Că-tre ce limpeziri tindem? Unde se sfîrșește aspira-ția și începe realitatea? Sînt întrebări de legitimitate și nu întrebări la care să se răspundă. Întrebări din cor-tegiul aceluia care ne amîn-teșc prin simpla și nepreten-țioasă lor prezență că aerul e plin de răspunsuri care-și așteaptă întrebările ca pe logodnice, răspunsuri care înghețată și răspunsuri care putrezesc. Răspunsuri care s-ar potrivea ca întrebări altor răspunsuri mai vechi, dar raf-turile sînt pline și răspunsurile amestecate și nici o ierarhie nu ajută slaba noastră memo-rie să afle care a fost primul răspuns pe pămînt. Așa că, în lipsa întrebării sigure și unice, noi întrebăm, întrebăm. De răspuns nu ni se răspunde decît tîrziu, după mîi și mîi de conectări sub-țitile întimplare sub aparența celui mai clar și mai rece calm. Din astfel de conectări, de întrepreri și iarăși de con-tacte, vin răspunsuri defini-tive și noi vom ști totdeauna că tot ce-mă sînt în poezia română, este sau trebuie să fie eminescian. Că tot ce-l-mă strănu este și devine macedonskian. Aceștia sînt

și printre gînduri, dar întrebări ce puțin sînt, ce înspă-mîntate sînt de teroarea de a nu putea găsi prin vrafurile lumii materiale și ideale răs-punsuri potrivit. A întreba în-seamnă a voi să schimbi ordi-neaa lumii. A răspunde în-seamnă a voi să restabilești ordinea lumii. Căci, da, lu-mea e plină de răspunsuri. Peste tot în Univers sînt răs-punsuri. Răspunsuri care-și așteaptă întrebările ca pe logodnice, răspunsuri care înghețată și răspunsuri care putrezesc. Răspunsuri care s-ar potrivea ca întrebări altor răspunsuri mai vechi, dar raf-turile sînt pline și răspunsurile amestecate și nici o ierarhie nu ajută slaba noastră memo-rie să afle care a fost primul răspuns pe pămînt. Așa că, în lipsa întrebării sigure și unice, noi întrebăm, întrebăm. De răspuns nu ni se răspunde decît tîrziu, după mîi și mîi de conectări sub-țitile întimplare sub aparența celui mai clar și mai rece calm. Din astfel de conectări, de întrepreri și iarăși de con-tacte, vin răspunsuri defini-tive și noi vom ști totdeauna că tot ce-mă sînt în poezia română, este sau trebuie să fie eminescian. Că tot ce-l-mă strănu este și devine macedonskian. Aceștia sînt

inscripțiile. Sub ele larba își respectă legile de naștere și de rezistență. Sub ele, atomii noilor generații palpită im-previzibil. Și năso sau ucid idoli. Idoli reali sau idoli fictivi. Dar idoli. Nu mai poți. De aceștia nicodată nu se ating noile generații.

Ce va fi, ne e imposibil să spunem. Ce este, ni se pare mai leme. Cultura română este adorația unor sfere care nu se resping. Eugen Ionescu scria NU, pentru a fi luat în seamă. El zicea cu disperare NU și abia aștepta să întoarcă Argezei, Camil Petrescu și Ion Barbu capul pentru a zice DA. A nega astfel înseamnă a deveni voluntarul unei iu-biri. Un nesfîrșit DA (și aces-ta verificat de Eminescu în Epigonii) se aude pe culoarele de Univers în care respiră poezii noi.

În limba culturii române, cuvîntul poet se pronunță DA. Un DA care însă, presu-pune conștința acută a lui NU, spus cînd trebuie, unde trebuie și cu trebuie. Fără NU, DA devine o jignire. Așa se face că tinerile pro-montii știu se înseamnă să tră-gești în climatul lui DA roști în deplină cunoștință de cauză. În cultura română, DA devine aer, climat, perspec-tivă.

ACTUALITATEA

„Madrigal” va concerta în Anglia

Corul de muzică de cam-eră „Madrigal” al Conserva-torului „Ciprian Porumbescu” din București și-a Imbo-gărit palmaresul succeselor internaționale prin recen-ta participare la „Sagra Musi-cale Umbra” — Perugia și „Zilele festive ale Berlinu-lui”. Luna aceasta, publicul londonez și al altor 11 orașe engleze va face cunoștință.

Începînd din 19 noiembrie, cu reputata formație romă-nească. Posturile britanice de radio B.B.C. au anunțat în-registrarea programului pre-zentat de „Madrigal”, care va îngloba alături de piese din repertoriul clasic — mo-tete, madrigale, misse — lu-crări de muzică veche și contemporană românească.

NOI PROZATORI ÎN COLECȚIA „LUCEAFĂRUL”

Trecută sub dublă tutelă (E.P.L. și Edi-tura tineretului), colecția „Luceafă-rul” se arată din ce în ce mai ospitalieră cu tinerii prozatori — prezența în foarte numeroase intr-o ge-nerație aleasă, sculptoarea cunoscută exact toate detaliile acestui stil de joc. Silvia Năstase jucînd în contra-amplou menține întreg umorul perso-nalului. În timp ce pentru Melania Cîrje Pety era o fetiță cu aer de femeie, pen-tru Silvia Năstase ea este o femeie tînră care se simte bine cînd mîimează copilăria. Valeriu Popescu după un in-cepăt cum rigid aduce o notă de distincție, prin a că-rui exagerare descoperă o sursă subtilă de comic. Decorul mai încheag al lui Helmut Sturmer contribuie și el la ritmul și acuratețea care nu trebuia semnat tocmăi de un student la regie.

butul, despre cartea, despre proiectele ei. „Am debutat la 17 ani în revista „Lu-ceafărul”, într-o vreme cînd cenzura „Luceafărului” se mai putea mișuna în felul „17 ani, ce vîrstă înțere-santă!”. De altfel, acești ani m-au ur-mărit pe undeva și în carte, dar fără semnul exclamării din mirarea cenzu-ului. Acești „Bani de trece-re” sînt grupați cum pe trei planuri, diferind vîrstă și problematica eroilor.

Ca majoritatea cărților de debut din ultimii ani, „În bă-tala soarelui” și „Bani de trece-re” sînt culegeri de pro-ză scurtă povese-lor.

Ce mă mai preocu-pă? Într-o altfel de traicteorie decît cea obișnuită, așa vrea să-mă pot sfîdăi acum la un volum de poezii. Și apoi, la anul de nucele”. S. C.

TREI PREMIERE ROMĂNEȘTI

În această lună pe scenele cinematografeilor vom vedea trei noi producții ale Studiuilor București: „Cine va deschide ușa”, „Corjenia domnului profesor” și „Ce-ru lncepe la etajul III”.

Primul, după un scenariu de Alex. Andrișoiu și Nico-lae Ștefănescu, în regia lui Naghi Georgehe, este o dramă inspirată din proble-matica tinerilor proveniți din familiile dezorganizate. Regi-zorul declara în buletinel „Filme noi”: „Este un film despre adolescenți și ar pă-re că se și adresează în pri-mul rînd acestui vîrstă... Dar cred că am fost destul de critic ca să dau de înțelea că filmul se adresează în mod deosebit adulților”. În „Ceru lncepe la etajul III”, Franșeș Munteanu își ecranizează într-o adaptare liberă nvela cu același titlu apărută în urmă cu a-proape zece ani. În rolurile principale un cuplu de inter-preți pe care aceiași regișor l-a impus în filmul „La pa-tru pași de înfînt”; Irina Gărdescu și Silviu Stănculescu.

FLATELIE

Tradiționala sărbătoare a „Zilei mărcii poștale romă-nești” este marcată prin emi-terea unui reușit triptic, după gravura lui Raffet, „Trecerea Buzului”, pe care-l reproducem alăturat. O altă nouăte filatelică anunțată o constituie seria de 4 valori consa-crată de poșta română Expo-zitiile de la Montreal. Iată și valorile: 85 bani, 1 leu, 1,60 lei, 2 lei. Atragem atenția fi-lateliștilor că cea de-a treia valoare (1,60 lei) are subiect sportiv, în centrul desenului aflîndu-se o cupă și în le-genda scriînd: „România campionă mondială la flo-retă”.

Posta R. F. a Germaniei a pus în circulație o frumoasă serie de 4 valori cu subiecte inspirate de povestile fra-ților Grimm. Filateliștilor pa-sionați de tematică sportivă le semnalăm o serie de 2 va-lori ale poștei japoneze a căror apariție a fost prilejiu-tă de Universiada de la Tokyo.

O manifestare filatelică anunțată pentru anul 1968: pentru a aniversa semicente-narul înăugurării primei linii

de poștă aeriană internațio-nală din luna 31 III 1918) între Viena și Kiev) va fi orga-nizată la Viena o expoziție aerofilatelică internațională la care sînt invitați să parti-cipe colecționarii din toate țările. Tema colecțiilor este bineînțelese poșta aeriană!

În încheiere, o nouăte scrie poștă dar cu impli-cități filatelice: în Italia va începe în curînd imprimarea mărcilor poștale pe hîrtie fluorescentă.

Varietati GLOB

AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL ÎN FOTOGRAFII

Pierre Lazareff și Yves Grosrichard publică prin intermediul editurii pariziene Hachette primul volum (de la München la Pearl Harbor) din „Istoria războiului” — 1939-1945 — alcătuit în exclusivitate din fotografii însoțite de comentarii. Remarcabilă ca valoare istorică, lucrarea celor doi publicisți intenționează să rămîna o măturie vie și permanentă a atrocităților comise în timpul celui de al doilea război mondial și în același timp să fie un semnal de alarmă față de pericolul unui nou război mondial.

Autori adresează cartea lor tinerilor care nu au trăit tragicile evenimente și deci ignoră importanța participării lor în frontală păcii.

SAT PENTRU COPII, DIN BETON ȘI STICLĂ

În orașelul ranan Bensberg de lângă Köln se construiește un cămin pentru 150 copii orfani în forma unui arct circular cu aspect de cetate, care poate face pe trecătorul neavertizat să creadă că vitorii locuitori intenționează să se apere împotriva unui asediu. De fapt, în clădirile așezate în semicerc, despărțite prin grădini și garduri înalte, copii orfani urmează să fie asediați doar de... principii pedagogice ale unor cadre despre care se afirmă că au studii ultra moderne. Rezultatele sînt urmărite cu interes de arhitecți, urbanisți și, firește, pedagogi.

PENTRU TINERET

PROPUNERI

ing. SILVIU STRASSER
președintele Unității Regionale a Cooperativelor Agricole
de Producție — Bacău

1. În unitățile din zona de deal în care culturile prășitoare sînt repartizate pentru întreținere și recoltare pe familii, nu mai este necesară menținerea șefului de echipă. Propunem reorganizarea acestor posturi în cadrul cooperativelor agricole de producție din zona respectivă. În schimb, în acest caz trebuie să sporească rolul brigăzilor și brigadierului în organizarea producției și a muncii. Aceștia să fie ajutați de un consiliu ales în adunarea generală a brigăzii al cărui președinte să fie brigadierul.

Pentru a deveni cu adevărat organ executiv al adunării generale din cooperativa agricolă, consiliul de conducere al

unității, propun să fie format din președinte, vicepreședinte, contabil șef, inginerul și șefii brigadierilor.

2. Propun acordarea unei mai mari libertăți de a hotărî consilierii de conducere și unităților în ceea ce privește stabilirea metodelor de cointereseare materială a cooperativelor și chiar în retribuția de bază a muncii acestora, avînd în vedere diversitatea de probleme care apar în realizarea producției în cooperativatele agricole.

GHEORGHE CORNECI
economist, șeful serviciului organizarea muncii
Uzina de prelucrare a maselor plastice
București

1. Centrala industrială să cuprindă toate unitățile de prelucrare a maselor plastice termoplaste (inclusiv fabricația substanțelor anticorosive) subordonate în prezent Ministerului Industriei Chimice, Ministerului Industriei Ușoare și satorilor populare. De asemenea, în cadrul centralei industriale să fie cuprinse și unitățile producătoare de auxiliari (plastifianți, stabilizatori etc.) utilizați la fabricarea maselor plastice termoplaste.

Sporirea volumului producției acestei industrii reclamă o concentrare a producției de auxiliari. Aș propune, în acest sens, ca actuala secție a Uzinei „9 Mai” din Capitală să devină o unitate productivă subordonată, de asemenea, centralei industriale.

2. La nivelul centralei industriale să se înființeze un institut de cercetare și unul de proiectări care ar reuni specialiști din institute de cercetări din cadrul Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Industriei Chimice respectiv, I.P.S.U., I.P.T.U. etc. Se impune, de asemenea, crearea unei baze de aprovizionare-desfacere pentru anumite materii prime și auxiliare, piese de schimb, greu de aprovizionat, iar pentru cele importate să se asigure stocuri tampon.

3. Din beneficiul peste plan destinat premierii salariaților întreprinderii să se aloce o cotă-parte care să poată fi utilizată în tot cursul anului următor în vederea stimulării unor realizări deosebite obținute pe linia creșterii productivității muncii și economisirii de materii prime și materiale, chiar la începutul trimestrului I al anului respectiv.

PROPUNERI

CONSTANTIN MĂRCULESCU
inginer șef adjunct, Fabrica de ciment Medgidia

1. Propun schimbarea actualelor acte normative privind durata garanției utilajelor și agregatelor de valori mari ca de exemplu reductorul pentru mori de ciment de 1600 kW în valoare de 800 mii lei de la 1 an — cit este în prezent — la 5-10 ani, aceasta va mări răspunderea uzinelor constructoare pentru utilajele fabricate.

2. Odată cu înființarea centralelor industriale să se desființeze bazele de aprovizionare D. G. A. D. iar atribuțiile acestora să fie luate de un oficiu de aprovizionare și desfacere în cadrul centralelor industriale, prin aceasta realizându-se o mai mare operativitate în activitatea de aprovizionare și desfacere.

DOCUMENTELE PLENAREI C.C. AL P.C.R. — ÎN DEZBATERE

MĂSURI DE LUMINOASĂ

PERSPECTIVĂ

„Noile măsuri ce se propun pentru perfecționarea organelor și conducerii economiei au drept scop îmbunătățirea structurii aparatului de conducere, lărgirea atribuțiilor unităților economice, asigurarea participării mai bune specialiștilor la dirijarea activității economice, promovarea consecventă a principiului conducerii colective, crearea unui cadru mai bun pentru valorificarea deplină a inițiativei celor ce muncesc și întărirea răspunderii tuturor organelor și cadrelor de conducere pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid și de popor.”

(Din proiectul de Directive ale C. C. al P. C. R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale corespunzător condițiilor noii etape de dezvoltare socialistă a României).

PENTRU VIITORUL ȚĂRII

PERFECȚIONAREA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV - TERITORIALE IN PAS CU DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A ȚĂRII

Apropierea conducerii centrale de cerșile de bază — orașul și comuna — constituie un criteriu important, aș putea spune chiar preponderent, în principiile de bază privind îmbunătățirea administrativ-teritorială a României și sistematizarea localităților rurale. Viața a demonstrat că actualele forme de organizare administrativ-teritorială nu mai corespund cerințelor progresului economic și social-cultural, că ele acționează din ce în ce mai lent, frînând inițiativa creatoare locală, că generează existența unor paralelisme dăunătoare și inutile, încercînd cu totul nejustificat aparatul administrației locale de stat. De aceea, crearea de unități administrative care să permită rezolvarea operativă și competentă a problemelor, să contribuie la dezvoltarea armonioasă din punct de vedere economic, social-cultural și edificării localităților urbane și rurale, apare ca deosebit de necesară.

În cele ce urmează mă voi referi la unele aspecte pe care le ridică de exemplu gospodăria comunală, sector care contribuie direct la îmbunătățirea nivelului de viață și muncă al populației de la orașe și sate. Pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei comunale și dotarea cu noi construcții, instalații și utilaje specifice, statul nostru investește fonduri însemnate, a căror valoare reprezintă numai în perioada 1950—1966 peste 10,5 miliarde lei. Volumul investițiilor alocate pentru anul 1967 se ridică la aproape 1,5 miliarde lei.

Am citat aceste cifre tocmai pentru a arăta grija partidului și guvernului de a îmbunătăți activitatea edificat-gospodărească în toate localitățile și cu prioritate în cele care reprezintă centre industriale puternice, puncte turistice și de atracție pentru vizitatorii străini și autohtoni. Din analiza lucrărilor de investiții efectuate rezultă însă, că nu a existat o distribuție judicioasă a sumelor pe orașe,

Țiță Florea
vicepreședinte
al Comitetului de Stat
pentru Îndrumarea și Controlul
Organelor Locale
ale Administrației de Stat

că s-a manifestat tendința concentrării acestor fonduri la nivelul reședințelor de regiuni în dauna unor orașe și localități cu tradiție de centre administrative sau cu mari perspective de dezvoltare. De pildă, pentru acțiunile de rețacții și modernizări de străzi regiunile au primit fonduri de 8—12 milioane lei anual. Dar acestea au fost atribuite în cea mai mare parte reședințelor de regiuni și numai într-o foarte mică măsură celorlalte orașe.

Desigur că aceste sume au fost bine folosite, lucrările efectuate contribuind la înfrumusețarea localităților respective. Dar, reținerea aproape în întregime de reședințele de regiune a fondurilor alocate vine în contradicție cu sarcina de a dezvolta armonios toate localitățile. Ca urmare, numeroase orașe s-au dezvoltat într-un ritm mai lent decît localitățile de reședință cărora numai pe acest criteriu li s-au alocat cu prioritate cele mai mari fonduri materiale și bănești, unora mergînd pînă la 80—90 la sută, în cazul orașelor: Brașov, Pitești și Suceava.

Prin îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a țării — preconizată de Plenara C.C. al P.C.R. — asemenea situații nu vor mai fi posibile, deoarece apropierea conducerii centrale de unitățile de bază va exercita o influență deosebită și asupra modului cum sînt distribuite fondurile de investiții pentru ridicarea armonioasă a tuturor localităților. Faptul că unele orașe, de importanță economică și social-culturală, vor fi organizate ca municipii, creează posibilitatea dotării lor în concordanță cu cerințele marilor centre urbane.

În actuala împărțire administrativ-teritorială se mani-

festă și alte neajunsuri în ce privește buna gospodărire a localităților. Așa, de pildă, orașele de subordonare rațională au o competență cu totul restrînsă, multe dintre activitățile ce ar trebui să le revină fiind concentrate la regiune și raion, deci tocmai la organele intermediare. Așa, de pildă, din cele 192 întreprinderi de gospodărie comunală, 28 întreprinderi sînt de subordonare rațională, iar 3 de subordonare regională. Localitățile ca Jimbolia, Șimleu-Silvaniei, Medgidia, Tecuci, Miercurea Ciuc, Tirnăveni, Gheorgheni, Predeal, Sinalia și altele nu pot lua nici o măsură în legătură cu asigurarea apelor potabile, probleme de canalizare, salubritate, băi publice, transport în comun, administrarea fondului locativ etc., deoarece toate aceste activități depind de raion.

Situații similare întîlnim și la comune, unde o serie de activități sînt conduse și controlate de unități raionale sau chiar regionale. În acest sens cităm activitatea de morărit, care desfășurîndu-se pe teritoriul comunelor ar putea fi subordonată acestora, cu tot atât de bune rezultate. La fel băile publice, strandurile, unitățile de coșerit.

Noua formă de organizare administrativ-teritorială propusă — județul, orașul, comuna — oferă o justă rezolvare a întregului complex de probleme pe care le ridică economia locală, necesitatea de a-i asigura un progres neîntrerupt. În acest cadru organizatoric va crește simțitor competența verigilor de bază — orașul și comuna — care își vor rezolva mai operativ problemele, promovînd curajos inițiativa maselor de cetățeni.

Desigur că prin îmbunătățirile administrativ-teritoriale ce se vor aduce, organele centrale vor realiza o legătură mai bună cu organele locale ale puterii și administrației de stat, ceea ce constituie o cheie a succesului acțiunii de urbanizare a localităților din țara noastră.

Chimiștii din Făgăraș au adăugat anul acesta valențe noi renumelui lor. Lunar, ei au îndeplinit și depășit sarcinile din planul de producție ca și angajamentele în trecerea socialistă. Un remarcabil progres a fost înregistrat în îmbunătățirea calității produselor combinate și reducerea prețului lor de cost. În ambianța acestor succese și a preocupărilor permanente ale colectivului de chimiști pentru sporirea în continuare a rentabilității unității lor, s-au desfășurat recent dezbaterile în adunarea activului de partid din cadrul Directivei elaborate de Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie a.c. A fost un prilej de exprimare a adevăratei totalități a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din combinatul făgărășan față de măsurile științifice preconizate de partid în vederea ridicării pe o treaptă nouă, calitativ superioară a întregii vieți economice a statului nostru, cadrul unei analize temeinice a tuturor laturilor activității combinatului. Cerințele împlinirii obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. au impus analiza aprofundată a

stive este inexistentă, în schimb avem relații de colaborare vitale cu alte întreprinderi din alte direcții generale.

Alți participanți la discuții, printre care tovarășii Ion Strollă și Nicolae Nep, au ridicat problema pieselor de schimb necesare întreprinderilor chimice. Ei au propus în acest sens ca în viitor să se țină seama de posibilitatea asigurării mai operative cu piese de schimb pentru că lipsa sau întârzierea acestora prin obligata reparare imobilizează deseori însemnate capacități de producție. Dacă este posibil, spuneau ei, în cadrul centralelor să funcționeze și asemenea întreprinderi mai mici, pentru producerea pieselor de schimb necesare.

La rîndul lor, tovarășii Vasile Vlaicu și Nicolae Iacoban, precum și Vasile Bogdan, șeful serviciului desfacere, au apreciat că noile măsuri sînt menite în același timp să asigure o mai bună aprovizionare tehnicomaterială a întreprinderilor și o mai lesnicioasă desfacere a producției.

„Așa după cum se arată și în proiectul de Directive, spune tovarășul Bogdan, sistemul actual de aprovi-

CADRU FAVORABIL CREȘTERII EFICIENTE ECONOMICE

realităților economice existente și promovarea unor forme și metode de conducere și organizare care să ducă mai departe experiența însoțită pînă acum în procesul industrializării socialiste, să asigure economiei naționale o dezvoltare dinamică, mercur ascendentă, spune tovarășul Dan Foghel, directorul comercial al combinatului. Măsurile prevăzute în proiectul de Directive au tocmai menirea de a crea cadrul favorabil pentru un nou și puternic avînt al forțelor de producție, pentru progresul rapid și multilateral al României socialiste.”

În continuare, tovarășul director preciza: „Ar fi inutil însă, ca la stabilirea centralelor să nu se țină seama numai de specificul producției finite, ci ele să cuprindă și întreprinderi care prin profilul lor colaborează îndeaproape la realizarea producției. În prezent, de exemplu, apartenența combinatului nostru de direcția generală a industriei ingrasămintelor chimice este destul de subiectivă, deoarece acest produs reprezintă mai puțin de 25 la sută din producția întreprinderii. Colaborarea asadar, cu alte întreprinderi de acest profil în cadrul direcției respec-

zionate și desfacere este greoi și costisitor, iar centralizarea materialelor și implicarea legăturilor directe și operative între furnizori și beneficiari. De aceea, considerăm că ar fi oportun să se stabilească condiții fundamentale de contractare și livrare care să fie cuprinse într-un normativ unic pe întreaga economie, simple și clare. În vederea ușurării informării, a aprovizionării și desfacerii, chimiștii au propus editarea unui nomenclator unic pe ramura industrială cu centralele industriale și întreprinderile din subordinea lor ca și cu produsele ce le fabrică. Sublinind caracterul profund științific al măsurilor preconizate, faptul că ele se încadrează organic în concepția unitară a partidului cu privire la principiile călăuzitoare în domeniul planificării, organizării și conducerii economiei, vorbitorii și-au exprimat convingerea că aceste măsuri își vor arăta curînd eficiența, prin dinamizarea activității în toate compartimentele vieții economice.

ROMULUS LAL
correspondentul „Scintilei
tineretului” pentru
regiunea Brașov

ROLUL CREDITULUI ÎN ACTIVITATEA ÎNTEPRINDERILOR INDUSTRIALE

De activitatea aparatului financiar-bancar conducerea de partid s-a ocupat în repetate rînduri cerîndu-i să exercite un control financiar exigent în toate domeniile economice, să sesizeze fenomenele pozitive și negative, să influențeze, prin folosirea pilghurilor ce le are la îndemînă, actele economice în direcția împlinirii neabătute a politicii partidului și guvernului de construire a socialismului.

Recentul proiect de Directive cere, de asemenea, înlăturarea neajunsurilor care au existat în acest domeniu și căile concrete de perfecționare și întărire a rolului ce revine aparatului nostru financiar și bancar în etapa actuală de dezvoltare a economiei. Sînt prevăzute schimbări de metode de conținut și chiar de structură organizatorică în munca bancară, care dau posibilitatea acestor unități să intervină mai prompt și mai elastic în activitatea economică, pentru ca aceasta să corespundă peste tot unor nevoi reale, să fie rentabilă, să ducă la împlinirea reproducției socialiste lărgite.

Dacă din punct de vedere al sarcinii de sesizare și informare asupra împlinirii planurilor, în fiecare întreprindere și sector, din punct de vedere al participării la marile acțiuni inițiate de partid, aparatul bancar a răspuns în bune condiții cerințelor, sub aspectul contribuției proprii la înlăturarea unor fenomene negative din activitatea întreprinderilor, lucrurile nu se prezintă tot atât de satisfăcător. Influențarea activității prin pilghia bănească a mișcării valorilor materiale, a nivelului cheltuielilor de producție, a respectării disciplinei de plan, n-a fost îndeajuns de simțită.

Cauzele unor atari stări de lucruri pot fi găsite în practicarea unor metode mai mult administrative de lucru cu întreprinderile, în unele manifestări de centralism excesiv

I. Beloiu
director în Centrala
Băncii Naționale a Republicii
Socialiste România

în planificarea și utilizarea creditelor, în existența unor forme birocratice de lucru care reduceau munca aparatului la constatarea și semnarea repetată a unor neajunsuri, fără folosirea unor mijloace proprii, bănești, pentru aducerea la normal a celor care nu îndeplineau în bune condiții planurile economice și financiare.

Acum se cere, mai mult ca oricînd, perfecționarea și simplificarea muncii de creditare și, mai ales, sporirea eficienței creditului în influențarea activității întreprinderilor, lărgirea sferii de acțiune a aparatului bancar, creșterea exigenței acestuia la utilizarea cu rezultate optime a tuturor resurselor materiale și bănești de care dispune. Aparatul bancar nu poate rămîne pasiv față de unele întreprinderi care prezintă deficiențe în utilizarea capacităților de producție, a materialelor și materialelor, a forței de muncă.

Indicația dată în proiectul de Directive cu privire la sarcina ce revine de acum înainte băncilor de a se pronunța asupra necesității de mijloace circulante cu care întreprinderile trebuie să-și îndeplinească sarcinile de plan, înseamnă o răspundere nouă, deosebit de mare pentru aparatul bancar, sporște rolul activ al băncii. Dobînda percepută la fondurile normale atrase în circuitul economic al unei întreprinderi urmează să afecteze beneficiile, fondul de premii și însuși fondul de salarii al personalului tehnic-administrativ și acest lucru va stimula conștientizarea de întreprindere pentru o bună realizare a sarcinilor, pentru o utilizare gospodărească a fondurilor.

Banca va trece, față de întreprinderile slab gospodărite, la o creditare diferențiată, va

aplica măsuri restrictive de credite spre a le constrînge să se încadreze în limitele fondurilor planificate. În funcție de situația concretă a fiecărei întreprinderi, băncile vor aprecia în ce condiții, în ce cantum, pe ce termene și cu ce dobînz vor acorda creditele sau vor hotărî să nu le acorde, acolo unde nu se lucrează corespunzător intereselor statului.

Se poate vorbi de o poziție nouă, de partener, a băncii în relațiile cu întreprinderile, de un anumit rînd al băncii pentru cazul cînd n-a avut în vedere și n-a judecat suficient oportunitatea și condițiile acordării unor credite. Aceasta cu atât mai mult cu cît băncii îi revin sarcini deosebit de importante pe linia asigurării unei sănătoase circulații bănești, lucru care poate fi realizat numai în condiții practice unei bune politici de credite.

Instituția care este chemată să finanțeze investițiile, reparațiile capitale, aprovizionările, producția și circulația de mărfuri prin care se eliberează fondurile de salarii și de premii, care efectuează decontările pentru mărfuri și servicii, nu este numai un ghicșu de deservire cu bani ușu cum cred încă unele întreprinderi. Concomitent cu efectuarea operațiunilor, banca cunoaște și apreciază, de pe pozițiile interesului general, meritul activității, rezultatele, remunerarea muncii și hotărîște ce trebuie și ce nu sîntînt cu credite, propune soluții care să ducă la obținerea de rezultate superioare cu consum mai redus de forțe materiale, umane și bănești.

Nu este nici o îndoială că aparatul bancar, alături de celelalte organe, într-o strînsă și rodnică colaborare cu întreprinderile industriale și centralele acestora, va răspunde cu cinste încrederei ce i se acordă, va contribui în măsură cerută la ridicarea patriei noastre pe o nouă treaptă de civilizație, bună stare și progres social.

ÎN TREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

În săptămîna care s-a încheiat, la redacție a continuat să sosească un număr mare de scrisori în care tinerii exprimîndu-și adevăratele fațade de ansamblu de măsuri preconizate de Documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie a.c. fac, în același timp, propuneri în legătură cu traducerea lor în viață, pun întrebări.

Unora dintre ele — vizînd aspecte ale noului calcul de salarizare — le răspunde azi tovarășul PAUL COPPELOVICI, director adjunct în Comitetul de Stat pentru Problemele Organizării Muncii și Producției și ale Salarizării.

INTREBARE: Cum se vor acorda treptele de salarizare? De cîte cîine?

RĂSPUNS: Treptele de salarizare se vor acorda muncitorilor pe baza anumitor criterii, care vor fi precizate odată cu aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare și care vor exprima experiența și aptitudinile personale, conștiințiozitatea cu care fiecare muncitor își realizează sarcinile de producție, contribuția personală la îmbunătățirea activității formației de lucru din care face parte etc. De asemenea, trecerea într-o treaptă superioară va fi condiționată de un anumit stadiu în categoria respectivă.

Trecerea muncitorilor dintr-o treaptă în alta se va face de către conducerea întreprinderii sau secției, la propunerea maistrului din sectorul de muncă respectiv. În acest scop, maistrul vor tre-

bu să urmărească îndeaproape și să țină evidența felului în care lucrează și a rezultatelor obținute de către muncitorii în subordine.

INTREBARE: Cum se acordă gradajile?

RĂSPUNS: Gradajile se vor acorda personalului tehnic-administrativ cu funcții de execuție, în mod similar cu acordarea treptelor la muncitori, respectiv pe baza anumitor criterii care vor ține seama de calitatea lucrărilor efectuate, de experiența și aptitudinile personale ale fiecărui salariat — manifestate prin spiritul de inițiativă, operativitatea în muncă și capacitatea organizatorică — precum și de aportul adus la îndeplini-

rea sarcinilor. Acordarea gradajilor va fi condiționată de o anumită vechime minimă în funcția respectivă și de caracterizarea șefilor ierarhici, pe baza unui sistem de notații în fișa personală a salariatului respectiv.

INTREBARE: Cei ce lucrează în muncă de conducere pot primi gradajii?

RĂSPUNS: Pentru funcția de director de întreprindere, precum și pentru funcții de conducere din ministere și alte organe centrale, nu se vor acorda gradajii, ci se va stabili o anumită indemnizație lunară fixă, care va fi diferențiată în raport cu mărimea și complexitatea sarcinilor ce revin funcției respective.

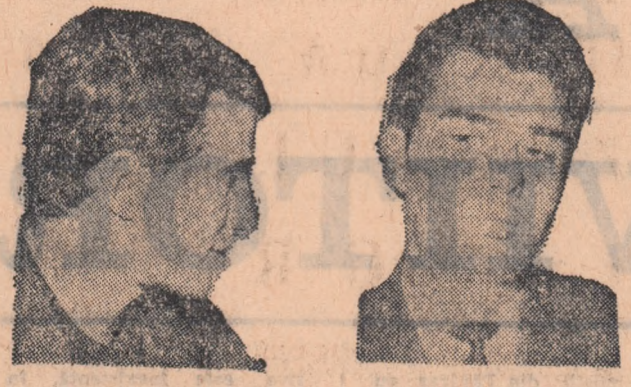
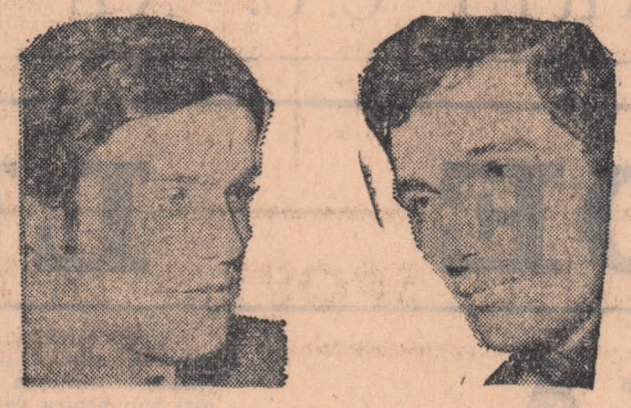

DESPRE FEMINITATE

ATENȚIE, VĂ PRIVESC BĂIEȚII!

ANCHETĂ de Vartan Arachelian

Băieți, să discutăm despre fete, le-am propus. Și băieții au ris tăcut. Coborînd privirile. Despre colegele noastre, despre necunoscuta care trece pe lângă noi pe stradă — am insistat. Despre imaginea celei care a trecut laolaltă cu discretul ei parfum, le-am împrăștiat confuzia care ne înstrăinează pentru o clipă. Despre prietenile noastre, despre logodnice — am insistat, cerîndu-le consimțămîntul. Și au primit cu gravitate.

dar băiatul acesta — în deosebire de ceilalți — poartă ascuns la spate cu un gest discret — exagerat poate, un buchet de flori. Un buchet alb de „dumitrițe”. Pendulează egal, însoțindu-și gîndurile care-l încearcă de bună seamă, cu trei pași la stînga coloanei cu ceasuri pe fațete și alți trei pași la dreapta. Vine, nu vine, vine, nu vine... Poate vine, ne șoptim noi. Și așteptăm. Timpul trece greu, monoton poate pentru noi. Timpul trece repede, dramatic pentru băiatul cu buchetul alb de „dumitrițe”. Și iar trei pași... și alți trei pași... Au trecut — doar de cînd sîntem — un sfert academic și celălalt, și dai dovadă de o profundă aderență intelectuală, la ceea ce reprezintă efectul inovației — în lumea mijloacelor de producție materială și spirituală — la noile valori ale existenței morale. Deci și în viața de familie. Sigur că în planul vestimentației a purta azi lavalieră e dovada unui gust desuet tot așa cum a purta pantalonii charleston — mi se pare — nu este decât dovada că, tînr fiind, nu refuzi vîrstei tale linia modernă de croială. Dar dacă nu se mai poartă lavalieră, nu se mai poartă nici fidelitatea în dragoste, în căsătorie? Confuzia aceasta nu e doar o speculație ci o dramă reală care face citodată prozelii în rîndul tinerilor și mai ales, poate, în rîndul fetelor.

spunea poetul adolescentul — poartă sub frunte ictona fetei ce-o tubete. Și am continuat discuția.

— Ce părere aveți despre colegele noastre. Există la ele tendința de a se neglija în preajma coștărilor? Către obliquita preziență a coastră nu devine infidelă feminității lor?

— Nu, dar...

— U.L.: La noi la facultate în general — nu e cazul grupelor noastre — se pot dezvolta două situații din păcate extreme: unele sînt prea feminine, poate răsfățate ar fi mai exact, altele prea băiețoase. Chiar dacă vor fi pește puțin timp inginer, ele trebuie să-și cultive feminitatea. Să se îngrijească mai mult asupra aspectului lor: figura, îmbrăcămintea. Să fie poate mai discrete, să nu apeleze la cuvinte de argou, să știe să impună respect dar nu distanță colegilor.

Băieții se grăbeau să plece, părăsind, la despărțire semnificativă pe care-l impusează, ca o condiție a acest dialog: Ungureanu Lovel, student în anul al V-lea la construcții, Petrescu Mircea și Costel Dan, colegi în anul trei la comerț exterior.

— Totuși despre colegele de grupă... am cerut lui Ungureanu un supliment.

— Știi, mi-a zîmbit puțin stăjenit privindu-și verighe-ta. Discreția reporterului este absolut necesară.

In Cișmigiu... Deloc idilici...

— Înainte de a pleca în armată am cunoscut o fată. Ne-am împrietinit. Îi plăcea poate prea mult să ocheteze și cu alți băieți dar găseam că timpul o să-i dea o mai mare seriozitate. Ne hotărîsem să ne căsătorim și părinții erau de acord. Eu am a-minat, totuși, căsătoria, gîndindu-mă că e bine s-o urmăresc cum se poartă și-n timpul în care lipsește. De la un timp scrisorile ei s-au rărit. Apoi... Avînd o permisiune am venit cîteva zile în București și am aflat despre ea lucruri neplăcute. Mi se tot lăuda cu cunoștințe pe care le-a făcut în tot timpul cînd am lipsit. Îi plăcea să mă facă gelos, spunîndu-mi că este curată de cutare actor cunoscut sau de altul, și așa mai departe. Desigur că nu ne-am mai căsătorit. La vîrsta asta multe fete vor să lăsa astfel în evidență. Altele merg cu tine într-un restaurant, într-un bar dar sînt gata să te părăsească dacă cineva mai bine îmbrăcat le face cu insistență curte. Alargă după cai verzi pe pereți.

Stăm aici, în Cișmigiu, pe un gir de bănci cu proaspetele noastre cunoștințe, tinerii Tîgănilă Eugen și prietenul său Ion T. Se așterne pentru cîteva clipe o tăcere adîncă. Prietenul lui Eugen sparge tăcerea.

— Vor obosi repede, completează el sfiorînd.

— Cunoașteți probabil multe fete cu care ați schimbat primele cuvinte undeva pe stradă, în pauza dintre două dansuri...

— Nu prea uzez de cunoștințe pe stradă — se scuza Eugen.

— Și totuși... — Nu este poate esențial dar îmi place fata care merge frumos — țese în întîmpinarea noastră Ion T., care nu face exces de grații. Unele merg urt, ori dezarticulat, ori...

— Mai ales cînd ies de la film — intervine Eugen — sau de la teatru. Tîm morții să imite mersul, ticurile eroulor din spectacol. Îmi displac. Îmi place trecătoarea care nu face apel la gesturi ostentative. Cea care trece mai degrabă tăcută, preocupată de ceva, fără să privească prea mult, fără să atragă zgomotos privirile altora. În general cred că fetele frumoase mizează totul, pe această calitate deloc neglijabilă. De obicei, aceste fete cred că devin irezistibile încredînd glume de orice fel, răsărîndu-se, purtîndu-se zgomotos.

— Frumusețea nu este, aș îndrăzni să adaug, conținutul Ion T., un fel de pașaport prin viață, un fel de scuză care nu poate fi refuzată. „Am spus o glumă proastă, trebuie să mă scuzați”, sînt doar frumoasă! „Sînt cam flinsturată”, țertății — vrei, un vrei — dar mi place să-ți fiu curată”, știți doar, frumusețea este trecătoare”, etc. etc.

— Unele fete frumoase cred că sînt prin asta privilegiate iar tot cealaltă sînt dator să le depună la picioare mărturia profundului lor devotament. Au numai drepturi — cred ele — dar nicidecum datorii. Fidelitatea și nevoia de calificare profesională, datorită de a fi bune

gospodine și mame devotate cred că sînt datorii care trebuie să fie cerute celorlalte. N-ai văzut desori că în rîndul fetelor se mai practică cupluri de prietenie format de obicei dintr-o frumoasă și alta mai modestă ca frumusețe. Dar ce fel de prietenie este asta cînd relațiile nu sînt de într-ajutorare reciprocă ci de servitute, cînd fata frumoasă crede că i se cuvine orice, inclusiv devotunea în prietenie, dar nu dă-torează nimic?

„De ce-o iubesc așa de mult?”

De pe un scaun alăturat un bărbat înalt, cu trăsăturile feței energice ne urmărește discuția cu vădit interes.

— Sînteți căsătorit?

— De doi ani — ne răs-punde A. M., creator de modele.

— Cum ați cunoscut-o pe soția dv.? Ce v-a atras în mod deosebit la dînsa?

— Am cunoscut-o la o serată, la întreprinderea la care lucram atunci. Abia terminasem școala profesională. Vîntoarea mea soție venise la serata aceea însoțită de o colegă de-a noastră. M-a atras în mod deosebit timiditatea ei. Felul ei cum pînă de a se purta. Mi-a plăcut foarte mult. Am fost prietenii patru ani. După aceea, cu asentimentul părinților, ne-am căsătorit.

— Și pentru a fi tot așa de frumoasă, nu?

A confirmat cu un zîmbet mulțumit.

Vine, nu vine, (poate) vine...

Il opresc cu un gest categoric pe colegul meu, foto-reporterul, gata să declanșeze blitz-ul și privească. Imaginea e și hazlie și puțin tristă. Un tînr așteaptă la casa, la Universitate. Cîți tineri nu așteaptă seară de seară chiar mai mult decît sfertul botizat (desigur de fete) academic, la casa, la Universitate?

— Am înțeles că cîteva băieți într-un local sînt con-vinși că vorbesc despre dragoste și despre fotbal. De la un timp mai ales despre fotbal! (Dintr-un jurnal feminin).

— Despre fotbal? — I-am întrebat pe cei trei băieți aplecați peste o măsuță la cafe-barul din piața Amzei.

— Nu, dar de ce?

— Am fi vrut să vă invităm la o discuție despre dragoste. Despre feminitate, de fapt — le-am mărturisit. S-au folt neliniștiți. S-au dus apoi glaurile.

— Întrebați, s-a pregătit de dialog unul dintre ei. Avea pe înelar verighe de tot.

— Există o concepție modernă, veritabilă, de viață a

CONFESIUNI ÎN AFARA OGLINZII

O vorbă malicioasă — de fapt o tachinare amicală — afirmă prin gura băieților că fetele sînt sincere mai ales în fața oglinzii. De-ar fi fost chiar așa reporterul ar fi renunțat să provoace un dialog despre feminitate — cu cine altcineva dacă nu cu fetele. ... Facultatea de limbă și literatură română. Aproximativ 70 la sută din studenții de aici aparțin sexului frumos. Un seminar la un curs special care nu s-a mai ținut ne frumizează generos interloco-tuare necesare scurtilu nostru colocoliv. Să vi le prezîntăm pe cele cinci colege ale anului al IV-lea.

Prodan Ioana: „Cu un băiat despre feminitate?”

Doja Irina: „Nu se poate vorbi cu un bărbat despre așa ceva!”

Meiroșu Gabriela: „De ce nu?”

Mazilu Mariana: „Credeti că e o treabă urgentă. Pleo la bibliotecă. Am de conspectat...”

Dar n-a plecat. Poate din curiozitate, poate că subiectul o interesa mult mai mult decît lăsa să se înțeleagă.

— Cum ați defini feminitatea?

M. D.: Cred că depinde de tendința model. Un timp feminitatea a fost conștrînsă de rigurile model să asimileze atribute băiețești.

— Deci din nou despre modă. Care vi se pare profilul modern al feminității?

D. I.: Fiecare epocă a propus un ideal de frumusețe: fizică și morală. Antichitatea a sancționat un anumit

ideal de frumusețe feminină — cel al armoniei desvîrșite, epoca renascentistă — desoc-perit nu numai volumele planturoase dar și dora angelicata. Epoca clasică a reîn-viat armoniile antice, roman-tismul i s-a opus și printr-un ideal estetic feminin, amestec angelic și vindicativ, finețe de gust, de comportare și tensiune interioară, dramati-că. Turgheniev prin Asia și, la noi, Ibrăileanu prin Adela s-au apropiat de femeie cu pași pioși de sanctuar, în timp ce Călinescu a numit mișca-rea interioară a feminității aflată în devenire Enigma Otiliei. Filmul mut și epoca imediat următoare a ecranu-lui au descoperit, lansînd o dată cu lungurosul tango, pe kilometri și kilometri de ce-luloid femeia fatală, conflu-entă de aparențe provocatoare și manopere machiavelice.

I s-a opus acestuia poate, po-lemic, exclusiv moda femeii faber. Emanciparea femeii nu putea să însemne neceso-tatea unor date ale firii. Și a trecut ca orice modă.

— Și atunci, revenind la opinia unuia dintre colegele do, există tendința actuală a feminității să prisa unelo ac-cesorii băiețești?

P. I.: Se pare că feminita-tea (interlocutoarea noastră se referă desigur la imaginea de iconă a Adelei — n.n.) începe să devină desuetă. E mai modern acum tipul de feminitate fortificat prin atri-bute de sportivitate.

M. D.: Cred că numai din cauza modelului deși în alt plan există la unii băieți tendința să-și lase pleo... A fi mai băiețoasă înseamnă că poți rîzbațe mai ușor prin viață. Dacă îți să râmii femini-nă riști uniori să fii suspec-tată de insuficiențe fizice și in-telektuale. De aceea o fată își păstrează feminitatea numai pentru băiatul pe care-l iu-bește. Și apoi profesia te face, înctul cu înctul, să uți că trebuie că acorzi femi-nității o parte din timpul tău.

— Mai degrabă am impresia că încercați să explicați

feminitatea printr-un posibil complex de inferioritate.

D. I.: Într-adevăr femini-tatea îți dă un complex de inferioritate. Poate și din cauza unei prejudecări care afirmă că fetele sînt proaste iar feminitatea este dovada acestei prostii. A fi feminină, nu înseamnă a fi proastă.

P. I.: Dimpotrivă. Numai că o anumită decență te face să te porți cum ți-e felul, adică să râmii feminină, nu-mai în intimitate.

— Dar această dedublare — într-un fel te porți cu bă-iatul pe care-l tubete și alt-fel în societate, la facultate sau acolo unde-ți exerciți profesia — nu este obosito-are, nu vîrșește timp și nu iro-tesce eforturi?

M. D.: Da, dar ea să răzbați în viață, să-ți asiguri succese profesionale.

— Mărturisesc dintr-o do-vești profesia cariera didactică. Credeti că râmii femini-nă rîscăți să vă realizați mai puțin decît colegii pe care-i aveți sau veți întâlni?

M. S.: Dacă voi preda de la catedră? Fără îndoială că voi avea de obștigat cul-tivîndu-mi cu atenție femini-tatea. Căci delicatetea, spiritul de solidicitate, gustul pentru frumos sînt cîteva dintre atri-butele esențiale ale feminită-ții.

Discuția devine mai anima-tă. O urmăresc cu atenție pe cea de-a cincea interlocu-toare. Deși nu spune nimic ob-serv că participă cu interes, aprobînd sau negînd cu em-ergice mișcări ale capului afir-mațiile făcute de colegele ei. Mai ales următoarea inter-venție obține surzuralii ei to-tal.

M. S.: Trebuie să admi-tem cred că dacă este desue-tă imaginea fetei de mîritat așteptînd lîngă poalele mă-micii pe viitorul ei sot, ar fi nefiresc ca o fată — prin in-dependența socială pe care și-a cștigat-o — să se mani-feste prin atitudini cinice în viața sa sentimentală, să se socotească eliberată de tradi-tionalele obligații care-l revin femeii în viața de familie, să fie infidelă în dragoste „pen-

tru că așa procedeză unii băieți (și nu este firesc să fim și aici egali cu ei)? Ar fi trist să confundăm eman-ciparea socială a femeii cu abdicarea de la cultul valorilor morale, datorită cu atri-butule esențiale ale modului ei firesc de a fi: discreția, gingășia, căldura sufletească, instinctul matern.

Totul despre Eva: zilnic 300 000 lei pentru frumusețe

Celebrul, deja, magazin Eva: zilnic, frumusețea feminină s'orașului trece pragul acestui rafinat m-gazin prin 6000-7000 dintre re-prezentantele sale. Frumuse-țea orașului chelute aici. În fiecare zi în jur a 800 000 de lei. Deci o discuție despre fe-

minitate este într-un fel la ea acasă.

— Nu ești supărată...

— Vă rog. De ce am intrat în magazin? Vreau să-mi cumpăr o rochie. Bine-înțeleasă, frumoasă. Este do-rința oricărei fete să se îmbrace frumos într-o plă-cută armonie de culori. Dar nu excentrică căci asta ne-ar îmbrățișa.

— Pentru ce vă faceți frumusețe?

— E vorba de o necesitate organică de a te îngriji de frumusețea ta dar și bine-înțeleasă, ca să placem. O fată devine însă plăcută nu numai prin pieșele cu care se îmbracă dar și prin mers și mai ales prin comportare.

— Numele do, vă rog?

— Drachinos Georgeta.

— Do, și colegii do, de cînd ați simțit nevoia să acor-dați finutei mai mult aten-ție?

— Credeți din casa a IX-a fetele vor să fie mai îngrițite? Încep să devină mai feminine. Monotonia în vestimentație cred că începe să devină obositoare pentru o fată începînd de la 16-17 ani.

— Dumneavoastră?

— Numele meu e Mun-teanu Florica și sînt de pro-fesia merceolog la Mașini-export. Am intrat să-mi cum-păr o pereche de ciorapi.

— Cum credeți că se poate face plăcut în societate o femeie?

— Mai ales prin simpli-tate, prin bunul gust cu care se îmbracă. Unele fete con-fundă extravaganța cu elean-ța. Cred că se înșală. A încerca să ieși din comun prin felul excentric de a te îmbrăca sau de a te purta diston-din cu comportarea generală a celorlalți nu în-seamnă a fi elegantă.

— Deci?

— Feminitatea face casă bună cu simplitatea, cu cul-tul bunului gust. Evident, chibzuite în funcție de si-tuațiile deosebite.

Deci și în cazul feminității și simplitatea este o delibe-rare.

Sacoșă, un balast pentru feminitate?

De cum treci de magazinul „Eva”, nu se poate să nu re-marci marea aglomerație de cumpărători care intră și ies din magazinul alimentar. O discuție despre feminitate aici. Despre arta de a fi fru-moasă lîngă raionul de me-zeluri? Rîscăm.

— ...Cu o condiție vă rog: discreție totală asupra nume-lui și cu atât mai mult nici o fotografie

Acceptăm.

— Programul meu ca al multor femei care lucrează este completat de sarcinile gospodăriei, de creșterea cop-ilului și ce mai rămîne pentru un spectacol, o oră,

două la televizor, o cartă. Desigur că și o vizită pînă la coșor sau într-un magazin cu nouăți vestimentare sînt absolut necesare pentru o femeie care vrea să plăcă soțu-lui ei ca și-n timpul logodnei. Dar trebuie să accepți că e greu.

— Totuși — țertăți-mă, fac o observație absolut obiectivă, deci nu o complimentez — se observă că reușiți să vă cultivați în continuare feminitatea. Cîteva cuvinte pentru tinerile căsătorite...

— Și eu mă consider la fel cu ele deși au trecut din seara nunții șase ani. Cred că există un secret al armoniei fami-liale care este nemijlocit legat de preocuparea constantă de a arăta bine, de a fi agreabilă. Multe femei știu asta dar, cred eu, puține reușesc să o facă cu discre-ție. O femeie și după căsătoria trebuie să-și păstreze originea sale. Mai exact spus o femeie care nu știe să-și pregătească „legerea” în lume prin eforturi foarte discrete va constata mai de-grabă sau mai tîrziu că îi va părea repede soțului ca o pre-zență banală. Va fi frumoasă dar de-acum încolo nu pen-tru bărbatul pe care-l tubete. O femeie învîrtîndu-se în preajma soțului cu părul des-ăcut sau cu bigudiurile în cap, plimbîndu-și cretonul dermatograf în fața lui ratează nu numai surpriza de a i se înfățișa gata toaletată — dar însăși secretele acestei arte. Un secret deconspirat își pierde din farmec.

— Dar...

— Știu, e foarte greu, dar nu imposibil! Bună seara.

In culisele unui spectacol

Atelierul de coafură din Piața Palatului. Intrarea noastră aici produce nedu-merii. Am înțîlnit-o pe Lu-minita Letcă, studentă în anul al V-lea la Facultatea de limbă și literatură ro-mînă. Vizita aici este efectul unei dispute colegiale.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

— Am venit cu colegele mele Dima Victoria și Ga-vrilă Doina: S-au lăsat can-greu Anu o prejudecăță în privința coafurii. Spun că nu le șade bine cu părul tuns scurt, așa cum e moda. Au niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții! Cîcă Anu niste concepții!

— Desigur. Anii de facultate ne-au făcut receptivi și la bunul gust, la linile actuale ale model. În plus, am în-vățat că monotonia în îmbră-cămînte și-n înfățișare este infidelă unei femei. Dar, esențial, o femeie trebuie neapărat să facă eforturi nu numai pentru a fi frumoasă dar și cultă. Frumusețea bi-ne întretinută și cultura teme-nică, iată dialectica femini-tății.

Excelenței Sale

Domnului CHIVU STOICA președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

În numele Consiliului Revoluției, al guvernului și al poporului algerian, mulțumesc călduros Excelenței Voastre pentru felicitările pe care ați binevoit să mi le adresați cu ocazia celei de-a XIII-a aniversări a declanșării luptei de eliberare...

HOUABI BOUMEDIENNE președintele Consiliului Revoluției al Republicii Algeriene Democratice și Populare

NUMIREA NOULUI AMBASADOR ROMÂN ÎN BULGARIA

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Blean a fost acreditat în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Populară Bulgaria...

Miercuri dimineața a părăsit Capitala Maurice Schumann, ministrul de stat însărcinat cu cercetarea științifică, probleme atomice și spațiale al Franței...

STABILIREA DE RELĂȚII DIPLOMATICE ÎNTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI COLUMBIA

În dorința de a promova o mai bună înțelegere reciprocă și de a dezvolta cooperarea între cele două țări pe baza respectării mutuale a suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi și neameteului în treburile interne...

SOLIDARI CU LUPTA POPORULUI VIETNAMEZ

MITINGUL STUDENȚILOR TIMIȘORENI

La Timișoara a avut loc miercuri seara, la Casa de cultură a studenților, un miting de protest împotriva bombardamentelor săvârșite de aviația americană asupra orașului Hanoi...

Marile școli au utilele repartizate prin transfer, depășite din punct de vedere tehnic și cu un grad mare de uzură fizică. În legătură cu organizarea practicii elevilor în întreprinderi...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

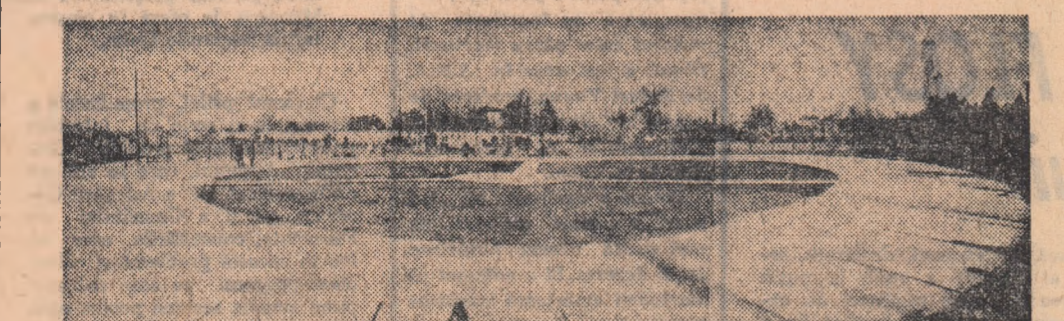
TURNUL INTERNAȚIONAL DE HANDBAL MASCULIN

Se anunță dispute dirze

În sala Floreasca, se desfășoară, în mic, un campionat european de handbal masculin. Intr-un fel este și o premieră a sezonului internațional...

ZILELE ACESTEIA INTRĂ ÎN FUNCȚIUNE

O nouă bază pentru ZBORUL AEROMODELELOR CAPTIVE

Ziarul nostru a publicat mai multe articole semnate de specialiști, în care au fost subliniate necesitatea dezvoltării activității modeliste...

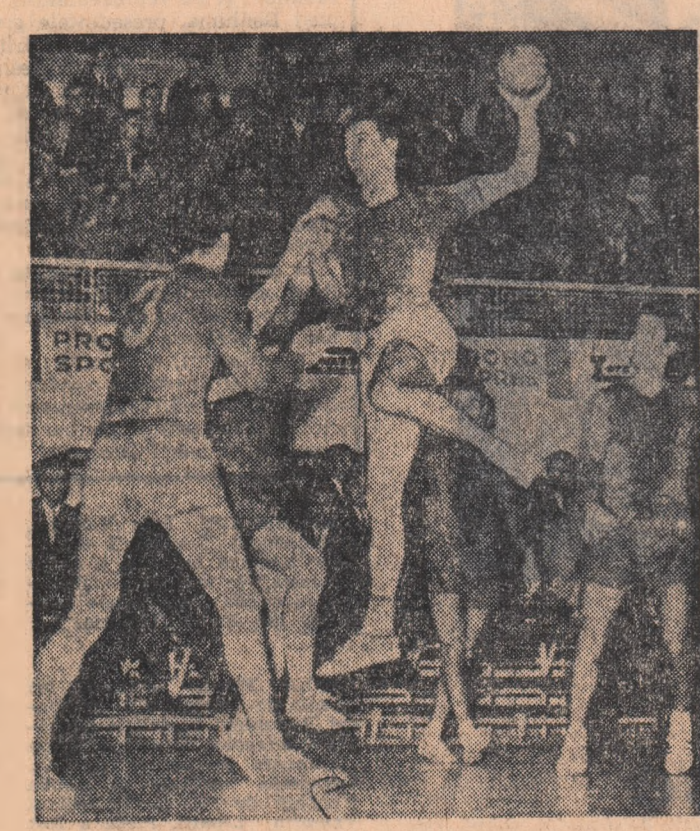
Turism pe bază de... reciprocitate

Sibiu—Brașov. Galați—Brăila. Oradea—Arad sînt numai cîteva dintre posibilele schimburi care ne apar la o primă vedere.

FOTBAL FORMAȚIA PROBABILĂ PENTRU MECIUL DE LA BERLIN

Seleționata de fotbal a țării noastre a susținut ieri, pe stadionul „23 August” din Capitală, ultimul meci de antrenament în vederea partidei pe care o va disputa sîmbătă la Berlin...

V. CĂBULEA

Grupa în acțiune C. CONSTANTIN

PE SCURT • PE SCURT

Campionii mondiali la lupte libere FR. BOLA — MEDALIA DE ARGINT Pe stadionul Național din Delhi, în prezența unui număr record de spectatori...

Colaborare fructuoasă

două luni înainte față de termenul planificat. Prin urmare la Buzău, venind anotimpul rece nu va prejudicia activitatea constructorilor.

Cît rămii în sat?

M.S.F.S. are numai 40. În acesteia nu se includ situațiile evidente solicitate incident, scrierea invitațiilor și costagafiile ocazionale de vaccinare și acțiuni de radiografare medicală...

TEATRE • CINEMA • TELEVEZIUNE

JOI 16 NOIEMBRIE 1967 Opera Română: Petrușka, Bolero, Tricorneu — ora 19,30; Teatrul de Stat de Operă: Secretul lui Marco Polo — ora 19,30; Sala Palatului: Omul care a văzut moartea (prezentă Teatrul Giulești) — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia): Maria Stuart — ora 19,30; (sala Studio): Regina de Navarra — ora 19,30; Teatrul de Comedie: Capul de rață — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”: Procesul Horia — ora 20; (sala Studio): Sfîntul Mitică Blajanu — ora 20; Teatrul „C. I. Notara”: Cînd luna e albastru

O FATĂ FERICITĂ —cinemascope— rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 18; 21,30); Luceanți (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45); București (orele 9; 11,15; 13,15; 16,30; 18,45; 21); PROFESORUL DISTRAT rulează la Republica (orele 9,30; 11,45; 16,45; 18; 21,15); Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45); Modern

(orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); OPERAȚIUNEA CROSSBOW —cinemascope— rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Tomis (orele 9; 10,30; 14; 16,30; 18; 20,30); Melodia (orele 9,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15); Flamura (orele 9; 11,30; 13,30; 16; 18,30); OAMENI ÎN RULEȚĂ rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,25); Excelsior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21); ZECE NEGRİ MITITEI rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); PE CER TRECE CARUL MARE rulează la Lumina (orele 9,45 —16 în continuare; 18,30; 21); CANALILE rulează la Doina (orele 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21);

CINE CĂLĂREȘTE UN TIGRU? rulează la Union (orele 15,30; 20,30); Desene animate (ora 18) Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20); ORIZONT ȘTIINȚIFIC Nr. 2, U.R.S.S., LABORATORUL VIETIL VICINII; DESPRE FUMAT, ORAȘUL FĂRĂ STRĂZI rulează la Timpuiri Noi (orele 9—21 în continuare); FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD —cinemascope— rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30); Colentina (orele 14,15; 16,15; 18,15; 20,30); RĂZBUNĂTORII rulează la Miorița (orele 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); PASĂREA PHOENIX rulează la Decia (orele 7,30—20,30 — în continuare); UN IDIOT LA PARIS rulează la Buzesti (orele 14,15; 16,30; 18,45; 21); Arta (orele

10—14 în continuare 16,30; 18,30; 20,30); RECOMPENSA rulează la Crîngăși (orele 15,30; 17,45; 20,15); VESELE LA ACAPULCO rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); SUBTERANUL —cinemascope— rulează la București (orele 9—13 în continuare; 16; 18,15; 20,30); Popular (orele 14; 16; 18,15; 20,30); SEFUL SECTORULUI SUFLETE rulează la Unirea (orele 18,15; 20,30); AMPRENTA rulează la Vitan (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); SINBAD MARINARUL rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30);

Floreasca (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30); CINE VOIA S-O UCIDA PE JESSIE? rulează la Munca (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); SPARTACUS —cinemascope— (ambele serii) rulează la Mosilor (orele 15,30; 19,30); SURCOUF, TIGRUL CELOR 7 MĂRI rulează la Cosmos (orele 14,30; 16,15; 18,30; 20,30); PROSTĂNACUL rulează la Viitorul (orele 14; 16,15; 18,30; 20,45); AGONIE ȘI EXTAZ —cinemascope— rulează la Rahova (orele 15; 18; 21); SINGUR PE LUME rulează la Progresul (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30); SUS MÎNILE, DOMNILE POLIȚIȘTI!

rulează la Lira (orele 16; 18; 20,30); POVEȘTEA TARULUI SALTAN —cinemascope— rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30); FARAONUL —cinemascope— (ambele serii) rulează la Cotroceni (orele 15,30; 19); TESTAMENTUL ÎNCĂȘULUI —cinemascope— rulează la Ferentari (orele 10; 15,30; 18; 20,30); UN MINUT DE ADEVĂR —Cinemascope— (de la 13—18 noiembrie a.c.) dimineața; OCULUI rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); MOMENTUL ADEVĂRULUI (orele 11,15; 16); CLIMATE rulează la Flacăra (orele 13—18 și 20,30);

JOI 16 NOIEMBRIE 1967 18,00: La ordinea zilei... Rolul comunei în cadrul noii structuri administrative a țării; 18,30: Studiul pionierilor la... Cluj; 19,00: Mult e dulce și frumoasă... Emisiune de limba română; 19,30: Telemagazin de seară; 20,00: Film serial „Ivanhoe”; 20,28: Intrebări la care s-a răspuns... Intrebări la care nu s-a răspuns încă; 21,00: Teleglob — emisiune de călătorii geografice; Bruxelles; 21,20: Dictionar de personaje; Litera; „H”; 21,30: Seară de operă: „Amorul doctor”; 22,30: De la Giotto la Brâncuși; 22,30: Telemagazin de noapte.

de peste hotare

Demonstrație în Statele Unite împotriva agresiunii americane în Vietnam

Ofensivă a forțelor FLOSY asupra Adenului

Forțele armate ale Frontului de Eliberare a Sudului Ocupat al Yemenului (FLOSY) au declanșat o ofensivă generală asupra Adenului — a declarat marș secretei general al acestei organizații, Abdel Qawee Mackawee, într-un interviu acordat la Cairo agenției de presă algeriene. El a adăugat că forțele FLOSY „și continuă cu succes înaintarea, în ciuda unui bombardament susținut de către aviația britanică și a intervenției trupelor engleze”. „Sintem hotărâți să ne recucerim pozițiile din Aden — a precizat Mackawee — pe care britanicii ne-au obligat să le evacumăm, cu ajutorul unor elemente din armata federală, pentru a le preda Frontului Național de Eliberare (F.N.L.), care, din păcate, a acceptat să participe la aceste manevre”.

După cum remarcă observatorii, declarația secretarului general al FLOSY a venit la puțin timp după anunțarea de către ministrul de externe britanic, Brown, a hotărârii Angliei de a scorda independența Arabiei de sud la 30 noiembrie a.c. și de a începe la 20 noiembrie la Geneva negocierile cu F.N.L. în vederea predării prerogativelor puterii. Agenția United Press International menționează că declarația lui Brown constituie o „recunoaștere de facto a F.N.L. ca viitoare putere guvernantă în Arabia de sud”. Pe de altă parte, un purtător de cuvânt al F.N.L. a anunțat în mod oficial, marți seara, la Aden, că delegația acestei organizații la negocierile de la Geneva cu reprezentanții britanici va fi condusă de Kahtan Al Shaabi.

PROCESUL DE LA ATENA

La Tribunalul militar din Atena a început miercuri procesul intentat unui număr de 31 de persoane acuzate de activitate antiguvernamentală și de participare la unele acțiuni ale organizației de rezistență din Grecia „Frontul patriotic”. Transportați cu camioane militare, acuzații, între care și 14 femei, au fost aduși în sala tribunalului cu cătușele la mână.

Cunoscutul compozitor grec, Mikis Theodorakis, implicat în proces este grav bolnav în „condiții de precară”, anunță un certificat medical supus Tribunalului. Certificatul precizează că prezența în sala tribunalului a lui Mikis Theodorakis este imposibilă deoarece „orice mișcare i-ar putea provoca moartea”.

NAURU — INDEPENDENTĂ

AUSTRALIA a informat marți organizația Națiunilor Unite că Insula Nauru, teritoriul aflat sub tutelă australiană, va deveni independentă la 31 ianuarie 1968. În conformitate cu dorința exprimată de populația acestei insule, Nauru, situată în regiunea Oceanului Pacific, la sud de Ecuador, are o populație de aproximativ 5.000 persoane și o suprafață de 12 kilometri pătrați. Insula este bogată în fosfați.

DECLARAȚIILE LUI J. LUNS

LUIND CUVINTUL la o conferință de presă, care a avut loc miercuri la Praga, Joseph Luns, ministrul de externe al Olandei, a arătat că opinia publică olandeză a manifestat în ultimul timp o atitudine critică față de poziția mai puțin activă a guvernului olandez în problema relațiilor Est-Vest. „Dar nu dorim să acționăm așa și pe viitor”, a spus ministrul de externe olandez, arătând că o dovadă a acestei intenții o constituie vizitele sale în U.R.S.S., Iugoslavia, România, Polonia și actualmente în Cehoslovacia. Parlamentul olandez și întreaga opinie publică olandeză, a menționat el, sprijină realmente tot ceea ce contribuie la micșorarea încordării între Est și Vest.

Puternic atac al patrioților sud-vietnamezi la Dak To

Baza americană de la Dak To a fost transformată miercuri după-amiază într-un adevărat infern, ca urmare a exploziilor puternice cu au avut loc la depozitele de muniții, transmise agenția FRANCE PRESSE. Obuzele lansate de patrioții asupra depozitelor au făcut să explodeze sute de mii de obuze americane, de toate calibrele. Tabăra forțelor speciale, unde se aflau 12 americani și 500 de saigonezi, a fost complet distrusă de explozii și incendii.

Pista de aterizare a fost, de asemenea, distrusă. Bombardamentul declanșat după amiază de patrioți a durat circa 30 de minute, la fiecare minut fiind lansat cu o precizie extraordinară câte un obuz. Au fost atinse și depozitele cu gaze lacrimogene și napalm. La căderea nopții un fum negru acoperea întreaga vale în care se aflau baza și tabăra forțelor speciale americano-saigoneze. Din cauza confuziei care domnea la Dak To, miercuri seara a fost imposibil să fie evaluate toate pagubele. Se știe numai că s-a înregistrat un număr însemnat de răniți și morți. Co-

respondentul agenției FRANCE PRESSE, care a asistat de la distanță la bombardamentele cu mortiere, releva că scena a reamintit de atacul de la Dien Bien Phu.

Filmul conferinței de presă ținute la 1 noiembrie la Tokio de patru marinari americani care au dezertat la 23 octombrie de pe portavionul „Intrepid” a fost prezentat marți presei americane la New York. Turnat sub auspiciile Comitetului japonez pentru pace în Vietnam, care se îngrijește de viitorul celor patru marinari, filmul a fost adus în S.U.A. de Ernest Young, profesor de istorie la Colegiul Dartmouth, fost secretar al ambasadei S.U.A. la Tokio.

Young a declarat că cei patru marinari au luat de mai multă vreme hotărârea de a dezerta. El a adăugat că marinarii americani intenționează să ceară azil în Japonia sau în altă țară neutră pentru a continua campania de denunțare a unui război pe care-l consideră „criminal, inuman și primejdios” și pentru a sublinia necesitatea încetării cât mai grabnice a intervenției S.U.A. în Vietnam.

DEZBATERILE DIN CONSILIUL DE SECURITATE PRIVIND Orientul Apropiat

NEW YORK 15. — Trimisul special Agerpres, R. CAPLESCU, transmis: Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a început miercuri dimineața să discute la începutul sesiunii sale de miercuri dimineața pe reprezentantul Siriei, Adib Daoudy, care a declarat că nici proiectul de rezoluție tripartit (prezentat de India, Nigeria, Mali), și nici cel al S.U.A. nu sînt acceptabile, deoarece condiționează retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate de înfruptarea altor măsuri.

Reprezentantul Angliei, lordul Caradon, a propus ca dezbaterea din Consiliul de Securitate să se încheie în cel mai scurt timp posibil, astfel încât să se înceapă fără întârzieri în Orientul Mijlociu activitatea menită să deschidă calea unei păci permanente în această regiune. Pentru arabi, a spus el, problema retragerii trupelor israeliene prezintă cea mai urgentă prioritate, pentru israelieni retragerea nu trebuie să însemne revenirea la condițiile precare ale acordurilor de armistițiu. Ambele cereri sînt justificate, ele nu se exclud ci se completează reciproc. Înfruptarea uneia fără înfruptarea celeilalte nu se poate concepe.

Arthur Goldberg (S.U.A.) a dat o serie de explicații asupra proiectului de rezoluție prezentat de delegația țării sale, precizând, între altele că „retragerea trupelor fără stabilirea unor frontiere sigure și recunoașterea noii granițe și însoțirea acesteia cu acordurile de armistițiu”. Aceasta echivalează cu recunoașterea pretențiilor formulate în ultimul timp de oficialitățile israeliene privind modificarea actualelor frontiere.

V. V. Kuznezov, reprezentantul U.R.S.S. a precizat în mod favorabil proiectul de rezoluție tripartit promunându-l pentru adoptarea sa. Este necesar, a spus el, să se depășească stadiul declarațiilor de intenții, și să se treacă la modalitățile practice de rezolvare a situației. Proiectul Indiei, Nigeriei și Republicii Mali, corespunde acestei cerințe.

Proiectată întilnire arabă la nivel înalt

După cum relevă ziarul „AD AHRAM” este posibil ca în viitorul apropiat suveranii și șefii de state arabe să participe la o nouă reuniune pentru a

studia ultimele evenimente ale evoluției situației din Orientul Apropiat după întilnirea la nivel înalt de la Khartoum.

Purtătorul de cuvânt oficial al guvernului R.A.U., Zayat, s-a referit în conferința sa de presă săptămînală la reuniunea de marți seară a guvernului R.A.U., desfășurată sub conducerea președintelui Nasser, care a examinat evoluția crizei din Orientul Apropiat. El a ținut să sublinieze din nou că „R.A.U. dorește stabilirea păcii în această parte a lumii, dar nu va ceda nici o parte din teritoriul

său”. „O soluție politică, a spus Zayat, poate avea loc numai după retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate”. Arătînd, că problema palestiniană trebuie să fie soluționată de poporul palestinian însuși și că „R.A.U. nu poate dicta soluțiile”, purtătorul de cuvânt a precizat că „R.A.U. nu mai leagă această chestiune, așa cum a fost pînă acum câteva săptămîni, de cea a deschiderii Canalului de Suez”.

Corneliu Mănescu despre probleme ale sesiunii O. N. U.

Schimburi de vederi privind reluarea ședințelor plenare ale Adunării Generale

NEW YORK 15. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căplescu, transmis: Marți a avut loc unul din dezbaterile periodice de lucru pe care președintele Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, le oferă în cinstea

correspondenților de presă acreditați la Națiunile Unite.

Cu acest prilej, președintele a răspuns la o serie de întrebări privind în special problema Orientului Apropiat, care se află pe ordinea de zi a Adunării Generale, cit și a Consiliului de Securitate, consultările care au loc în această problemă și calendarul-program pe care și-l propune actuala sesiune pentru epurizarea ordinii sale de zi.

Președintele a reamintit că pe baza unei hotărîri adoptate în urma unor consultări largi, Adunarea Generală a stabilit să-și revină după o pauză lucrările în ședințe plenare prin examinarea situației din Orientul Apropiat. În prezent însă, din moment ce Consiliul de Securitate se ocupă de această problemă, nu este nici util, nici conform regulamentului Adunării Generale ca

adunarea să dezbate aceeași chestiune. Schimburile de vederi care au avut loc în ultimele câteva zile în această privință au dus la concluzia că, într-un viitor foarte apropiat va fi posibil să se revină la lucrările adunării în plinul său prin dezbaterile unei alte probleme de fond din cele care îi sînt repartizate, probabil problema privind restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Președintele s-a referit apoi la consultările care s-au desfășurat în ultimul timp și care continuă și în momentul de față în vederea găsirii căilor de rezolvare a situației din Orientul Apropiat, declarînd că este necesar să se acorde sprijin Consiliului de Securitate care să recomande o

soluție echitabilă de principiu. Chiar dacă o astfel de soluție nu va putea rezolva dintr-o dată chestiunile pendente, ea va trebui însă să pună bazele unui asemenea proces.

În legătură cu calendarul-program al actualului sesiuni a Adunării Generale, președintele și-a exprimat speranța că lucrările acestea vor lua sfîrșit la data prevăzută — 19 decembrie — și a apreciat în această privință activitatea Comitetelor Adunării Generale care se desfășoară într-un ritm normal, existînd toate premisele ca ea să se încadreze în limita de timp stabilită. Datorită însă pauzei intervenite în lucrările adunării, au început încă de acum discuții asupra posibilității prelungirii lucrărilor sau reluării lor la o anumită dată în cursul anului viitor. El a arătat că nu se află în prezent în posesia datelor pentru a aduce precizări în legătură cu aceasta, fiind vorba de o chestiune care depinde de un mare număr de factori.

APEL AL ORGANIZAȚIILOR DE TINERET FRANȚA

Organizațiile : Mișcarea Tineretului Comunist din Franța, Tineretul Socialist S.F.L.O., Tineretul radical și Tineretul Convenției cluburilor republicane au semnat un apel comun adresat tinerilor francezi pentru eliberarea lui Mikis Theodorakis și a tuturor deținuților politici din Grecia.

ÎNCHIDEREA UNEI UNIVERSITĂȚI DIN OHIO

Universitatea de stat din Wilberforce (Ohio) a fost închisă marți din ordinul rectorului Harry Groves, ca urmare a unor grave incidente care au izbucnit luni. Aproximativ 400 de studenți negri au manifestat împotriva exmatriculării unui coleg, ceea ce a atras intervenția gărzii naționale. Rectorul Universității a anunțat pe studenți că sînt somați să părăsească „cît mai repede” dormitoarelor în care ei continuă să rămîni barcadaji. Nu a fost stabilită nici o dată pentru redeschiderea cursurilor.

CONGRES STUDENTESC ÎN ECUADOR

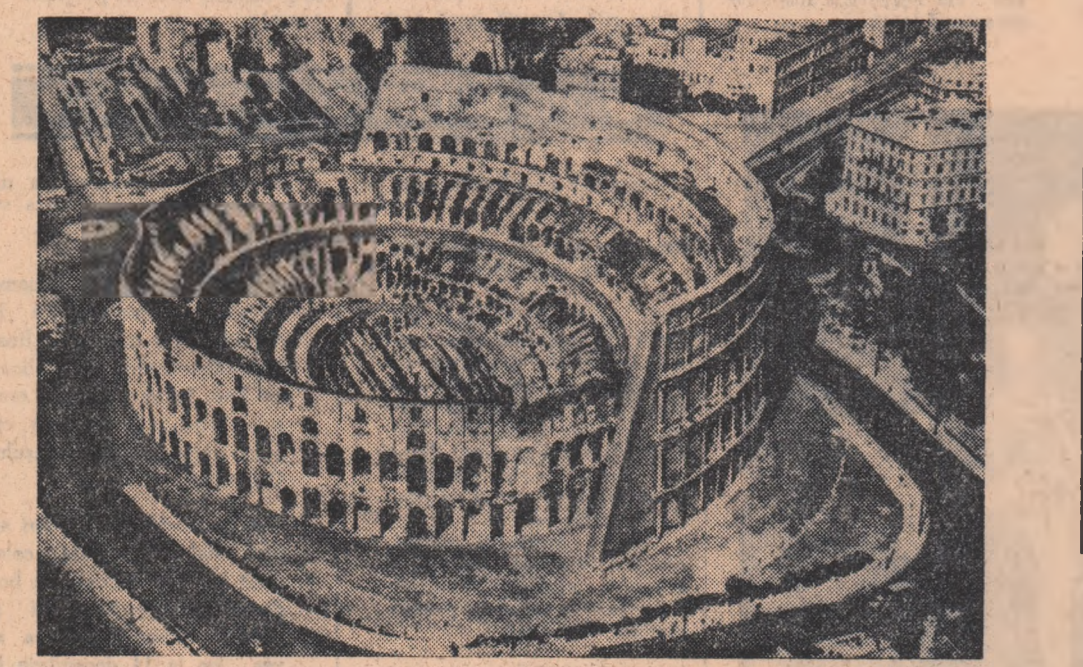
La Quayaquil au început lucrările celui de-al 23-lea Congres al Federației studenților universitari din Ecuador. La aceste lucrări participă aproximativ 200 de delegați din cinci universități de stat din această țară. Principala punct înscrise pe ordinea de zi a Congresului este democratizarea sistemului de învățămînt.

SOARTA CELOR 30 000

Bienvenido Ramirez, inspector general al școlilor din Costa Rica, a declarat ziaristilor că 30 000 de copii sînt lipsiți de posibilitatea de a învăța din cauza lipsei acute de încăperi școlare. El a arătat, pe de altă parte, că un număr însemnat de copii nu pot frecventa școlile din cauza situației materiale grele a părinților lor.

PENTRU IDEI PROGRESISTE...

Tribunalul din Madrid judecă procesul intentat unui grup de studenți spanioli cu idei progresiste. După cum relevă agenția FRANCE PRESSE, procurorul a cerut marți pedepse la cite un an închisoare și amenzi de cite 15 000 pesetas împotriva a trei studenți acuzați de a fi prezidat la Barcelona o reuniune ilegală pentru a protesta față de acțiunile represive desfășurate de poliție. Pe de altă parte, procurorul a cerut o pedeapsă de trei luni închisoare împotriva lui Jose Maria Maymo, arestat la mișcarea capucinelor din Sarria, unde 500 de studenți au ținut în luna martie o adunare de constituire a sindicatului democratic al studenților, considerat „ilegal” de către autorități.

Colosul

NOTE DE DRUM

La Roma, cînd se lasă seara...

(Urmare din pag. 1)

sau numai în faldurile închinate noastre, fecioarele albe să hrănească un foc ce nu mai arde decît în amintiri. Le căd cum calcă prin a-murg, frumoase, neîntinate și ireale — și-mi par rîu că vinzătorii de vedute colorate, care mișună în jurul Forumului roman, încercînd focul amăgitor, îndesîndu-și sub ochi cărți postale în care figurante de la studiourile Laurentis, subțiri în talie, încearcă să refacă imaginea a ceea ce un fotograf crede că au fost prototipurile din templul de pe colina alăturată Pieței Veneției, păzite acum, simbolice, de doi lupi costelii închiși în cușcă. Nu-i dau gir, pentru că figurantele sînt mult prea frumoase și eu știu că pînă și Venus, cea născută din spuma mării, avea privirea puțin crucișă. E un ceas de taină, cînd iluziile se amestecă, și gîndul incurcă anii — pe cînd mi se pare că aud govină care triumfă pe sub Arcul lui Constantin, Tosca se aruncă în apele Tibrului, adormite sub poalele castelu-

lui San Angelico, caier de bronz se întinde peste Roma din clopotele Vaticanului, pe Appia Antica, marel drum spre sud Italiei — unde, ieri, în plină amiază, umbliind să găsească bisericuța Quo Vadis și catacombele creștinilor am întîlnit zeci de turme de oi bolborosînd în ierba ca fenis dimprejurul cililor în care trăiesc, ascuns vederii, marle vedete ale ecranului — vin, fantomatice, legiunile lui Cezar în apropierea Cim-pului lui Marte, îngropat în pulbere, se pregătesc de luptă cavalarii și, alături, nevăzută, se cascadează cum credeau romanii, una din gurile ce duc în Infern. Dar pe sub arcul de lumină densă al reflectoarelor din Piața Veneției, ochii mei fixează monumentul care va tulbura veșnic inima oricărui român: Colonna Traiani. Marmoră sfîntă pe care stă scrisă nașterea și zidirea poporului nostru de la Dunăre. O privesc — și punte de aur și de otoc se întinde din trina mea către pămîntul și către fluviul pe malul cărui am crescut și unde mi-e dor să mă întorc mereu. Istoria noastră, zguditor întîmpîrită în carnea aceasta de piatră, mă înșoară și mă copleșește. Și, deodată, mi se pare că Roma este o metaforă deschisă spre Sarmisegetuza, pînă ce umple noaptea cu foșnete despletite își împerechează sunetul cu brazi. Carpaților. Sînt aici, și sînt și acolo — iar între aici și acolo, un cearcînd de lună, un abur de vis și o durere scumpă care nu doare, ci numai amestece. Și știu acum cu tot sufletul că din toate marile orașe pe unde m-a purtat norocul, Roma mă cheamă mereu — și mereu mă voi pleca adînc în fața Columnei ce vorbește de începutul neamului meu și voi răni, nopțile, prin Piața Spaniei, încercînd de flori și de iubire, și voi asculta cîntecul lîngă Fontana Trevi, pînă în zori, cînd ochii și se închid de un des-cîntec al zeilor care vin să-și scalde viața în unde ce vorbesc de nemurire.

FĂNUȘ NEAGU
Octombrie 1967

LA INVITAȚIA Academiei Republicii Cuba, miercuri dimineața a sosit la Havana o delegație a Academiei Republicii Socialiste România condusă de acad. prof. dr. Eugen Fora.

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a dat publicității marți prima fotografie în culori a Pămîntului, lăsată de satelitul nr. 3 pentru aplicații tehnologice, aflat pe o orbită staționară la o altitudine de 35 600 km. Fotografia, transmisă la 10 noiembrie și care a fost recepționată de stația terestră Roman (Carolina de nord), înfățișează o întregă față a Pămîntului din Arctica pînă în Antarctica. Se disting cu claritate părți din patru continente: America de Nord și de Sud, Africa și Europa. Continentul Antarctic este acoperit de o pătură deasă de nori. Satelitul a fost lansat la 5 noiembrie de la Cape Kennedy.

PREȘEDINTELE Nasser a numit pe Hussein el Chafel, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.A.U., trimis special al președintelui într-o misiune la regele Mohammed Idris al Libiei — anunțînd ziarul egiptean „Al Ahram”, Hussein el Chafel, care s-a întors recent dintr-o misiune similară în Arabia Saudită, unde a avut discuții cu regele Feisal, va discuta cu regele Libiei „evoluția evenimentelor din Orientul Mijlociu”. După cum se știe, Libia, Arabia Saudită și Kuveit, au căzut de acord în cadrul conferinței la nivel înalt de la Khartoum să acorde R.A.U. o sumă în valoare de 252 milioane dolari pe an, din veniturile lor, pentru ajutorarea R.A.U.

Tragic bilanț electoral

BILANȚUL ALEGERILOR desfășurate marți în Filipine, pentru desemnarea de frați senatori și a aproximativ 1 000 de reprezentanți locali, este de 14 morți, relatează agenția France Presse. Cu aceasta, numărul total al morților înregistrați în decursul celor trei luni cită a durat campania electorală, se cifrează la 98, iar cel al răniților la 92. Scriturii de marți a fost marcat de numeroase și violente incidente ce au avut loc, în special, în orașele mai mari ale țării, între partizanii principalelor partide ce și-au disputat mandatele: Partidul naționalist (de guvernămînt) și liberal (din opoziție).